HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 13. Sobota (Saturday) 27. března (March) 1976 Cena 25 centů

Druhý český kostelíček v USA, první v Texasu, postavený našineckými Moravany na texaském Hostyně k poctě Matky Boží - Královny sv. Růžence L.P. 1856.

V Argentině došlo ke státnímu převratu: presidentka Peronová sesazena

Buenos Aires. — Ve středu ve 2 hodiny v noci došlo v Argentině k nekrvavému vojenskému puči, při kterém byla sesazena 45-letá presidentka Estela Peronová. Nebylo jí dovoleno opustit zemi, nýbrž byla letadlem převezena na neznámé místo v jižní Argentině. V čele nové vlády bude tříčlenná vojenská junta, v jejímž čele bude vrchní velitel argentinské armády gen. Jorge Videla. Zároveň byli po celé zemi zatýkáni vůdci peronského hnutí a předsedové pracovních unií. Toto byl od roku 1930 v Argentině už šestý státní převrat.

Vyšel třetí díl *Solženicynova* "Souostroví Gulag"

Paříž. — V Paříži právě vyšel v ruštině třetí díl spisu Alexandra Solženicyna "Souostroví Gulag". Podle prohlášení autora smrt diktátora Stalina v roce 1953 nepřinesla vězňům sovětských koncentračních táborů žádnou úlevu.

Solženicyn tam mimo jiné píše: "Nic se nezměnilo, protože na souostroví Gulag jsou stále stejní strážní psi. Toto souostroví nezaniklo, protože tato metoda věznění je základním režimu."

Na adresu západních intelektuálů pak říká: "Pro vás, myslitelé, bude celá moje kniha pouze bezvýznamnou veličinou. Vy pochopíte až teprve za sebou uslyšíte zaštěkat rozkaz: 'Ruce za záda!' a vydáte se na cestu k Souostroví."

Sověti a Kubánci varováni před dalšími zásahy v Africe

Dallas. — Státní tajemník Kissinger prohlásil, že Spojené státy nebudou trpět další zásahy kubánských vojsk do vnitřních záležitostí afrických zemí; neudal však, které kroky by americká vláda podnikla v této souvislosti. Političtí pozorovatelé nevylučují možnost amerického útoku přímo proti Kubě. Zároveň oznámil, že ty africké země, které spoléhají na kubánské vojáky a na sovětské zbraně, nemohou očekávat pomoc od Spojených států.

V Londýně britský tajemník zahraničí James Callaghan řekl sovětskému ministru zahraničí Andreji Gromykovi, že Britsko nebude trpět kubánské a sovětské zásahy do záležitostí Rhodesie. Tato země je totiž doposud legálně britským územím a sovětské či kubánské zásahy, i nepřímé, by byly považovány za útok proti samotnému Britsku.

V Salisbury v Rhodesii ministerský předseda Ian Smith zamítl jak návrh černošského vůdce Joshua Nkomo, aby běloši předali vládu v zemi černošské většině do jednoho roku, tak i návrh tajemníka Callaghana, který jménem britské vlády požadoval přenos vládní moci v Rhodesii do dvou let.

Polní maršál Montgomery zemřel

Londýn. — Polní maršál Montgomery, který byl za africké kampaně v druhé světové válce vrchním velitelem britských vojsk, zemřel po dlouhé nemoci ve středu ráno ve věku 88 let. Je považován za nejslavnějšího britského generála současné doby.

ENGLISH SECTION INSIDE

Hořké ovoce dnešní mravní bídy

Chicagské noviny "Chicago Tribune" přinesly 19. března článek od Joan Beck: "Teen-Age Girls: Losers of the Sex Revolution". Začíná těmito slovy: "Každá revoluce má své oběti: pohlavní revoluce nečiní výjimku. Mezi postiženými jsou tentokrát nezletilá děvčata, která jsou v epidemickém počtu otěhotňována, podrobují se potratům, nebo se stávají mladými nevdanými matkami." Pak Joan Beck uvádí tyto statistiky:

1) Ve Spojených státech nyní každoročně asi milion nezletilých nevdaných děvčat se stává těhotnými; to činí jedno z každých 15 nebo 16 děvčat ve věkové hranici od 13 do 19 let. Asi 400.000 těchto mladých žen se podrobí potratu.

2) V posledních pěti letech počet nevdaných matek, jimž je 18 let neb méně, stoupl o 75%.

3) Asi 3 až 4 miliony nezletilých děvčat z nedostatku jiných zájmů se žene honem -honem do pohlavního života. 20 procent jich užívá soustavně antikoncepčních prostředků.

4) Každé páté dítě ve Spojených státech má nezletilou nevdanou matku.

5) Asi polovina všech nemanželských dětí se narodí nezletilým děvčatům. Třetina žen, jež se podrobí potratu, jsou nedospělé dívky, tedy ještě děti.

Děvčata doplácejí na tuto pohlavní revoluci různým způsobem. Jsou zavalena rozpaky a hanbou, protože každý je opustí; jejich přátelé i přítelkyně, včetně chlapců, kteří jim přísahali lásku až do smrti. Musí předčasně zastávat roli dospělých osob, na kterou ještě nejsou připravena. Obyčejně opustí školu a jejich šance, nalézt vhodnou práci, tím je zmenšena. Nezletilé matky jsou při porodu a při potratu vystaveny větším komplikacím než dospělé ženy. V řídkých případech chlapec uzavře manželství s děvčetem, které otěhotnil. Statistiky však odrazují od tohoto kroku: polovina všech manželství nezletilých mladých lidí skončí rozlukou do pěti let; ti, kteří se vzali, protože se "musili brát", hledají rozluku v 90 procentech případů.

Společnost "doby temna" se snažila řídit sexuální energii mládeže pomocí staromódní morálky a společenských zvyklostí. Sexuální aktivita byla rezervována pouze pro manželství a mládež byla vedena k tomu, aby užívala přebytků své energie ke sportu a k přípravě na život. V dnešní "osvícené době" se mládeži dovoluje pohlavní nevázanost a mladí lidé se zároveň zasvěcují do metod, jak umělé se vyvarovat nechtěného početí. Následkem toho Spojené státy jsou dnes první zemí světa v procentu dětí, narozených nezletilým matkám, a miliony dospívajících chlapců se stávají obětmi nejistoty a zmatků v oboru pohlavního života a často i agonie ilegitimního otcovství.

Propagátoři sexuální revoluce zapomínají na to, že přivádějí-li pokusy o pohlavní život mimo manželství dospělým jen zklamání, duševní otrávenost a různé svízele, o nezletilých to platí ještě v mnohem vyšší míře. I zastánci umělých antikoncepčních prostředků říkají, že jejich užívání si vyžaduje disciplíny, jíž mladí lidé obyčejně ještě nejsou schopni.

Organizace "Planned Parenthood Association" a jiné jí podobné chtějí napravovat zkázu, do níž dospěla naše mládež následkem sexuální volnosti, důkladnějším trénováním v užívání umělých antikoncepčních prostředků. Miliony rodičů však bohudík už přestali věřit lžiprorokům, hlásajícím osvobození mládeže sexuální revolucí, a vedou svá ratolesti k zachovávání tradiční morálky v oborech lásky a manželství.

V komunistických zemích je tomu podobně. V Československu na příklad k tomu přistupuje navíc nechutný zjev "lovu cizinců". Ženy svobodné i vdané, aby získaly zahraniční peníze a mohly si koupit nějaké ty luxusní předměty, o nichž se bláhově domnívají, že je udělají šťastnými — "když je ten jejich život samá dřina a otrava" — loví mezi cizími návštěvníky, kteří dnes navštěvují turisticky a obchodně Československo — zvláště ze Západního Německa. Komunisté to všechno sice vědí, ale aby se lidé nezajímali o politiku a při tom na této neřesti ještě vláda vydělávala potřebné cizí valuty, které se tak dostanou do Tuzexu, nic proti této "praktické prostituci" nepodnikají. A tak, i když se na Moravě a na Slovensku staví nové domky, v Čechách se jezdí na chaty a Moskva na Husákovo místodržitelství doplácí ze strachu, aby se už nikdy nemohlo opakovat "Pražské jaro" z roku 1968, morálně i kulturně oba naše národy klesají. A tak, kulturní škody, napáchané na našich národech marxismem a moskevským imperialismem, už dávno překročily cenu hmotných a hospodářských škod, utrpěných v letech 1948—68.

Poctivě a odvážně se nad tím vším zamyslete!

Upozornění čtenářům

Všechny naše milé čtenáře prosíme, aby si tentokrát všimli datumu předplatného při jejich adrese. Máte-li tam dosud písmeno K (Katolík) nebo N (Národ) ikdyž s datem na pozdější měsíc v tomto, či dokonce v příštím roce, dovolujeme si vám připomenout, že Vaše předplatné HN převedeno nebylo. Chcete-li je zpět, laskavě o ně požádejte dopisem. Můžeme počítat s vaším pochopení a spolupráci? Pamatujte na předplatné Hlasu Národa.

Pán Bůh zaplať předem.

Redakce.

Sloupek informací

BRITÁNIE HLEDÁ NOVÉHO PŘEDSEDU VLÁDY, V ZÁPADNÍM NĚMECKU SE RÝSUJE NOVÁ VLÁDNÍ KOALICE, EGYPT VYPOVĚDĚL SMLOUVU S SSSR

James Harold Wilson oznámil svoji resignaci na úřad předsedy vlády Jejiho Veličenstva britské královny v úterý 16. března, krátce po svých šedesátých narozeninách, téměř bezprostředně po vyhlášení plánů na krajně úsporná opatření, která mají zastavit pochod britské ekonomie k propasti bankrotu. Myšlenkou na odchod se prý zabýval již loni v září, v předvečer říjnových voleb, jež pak vedly jeho Labour Party k většině jednoho hlasu v Dolní sněmovně — a v prosinci prý o svém úmyslu informoval královnu. Wilson označil svoje rozhodnutí za "neodvolatelné" a odůvodnil je "únavou". Unaven asi především poměry ve vlastní straně, kde mu již po léta hází klacky pod nohy rabiátská politika radikálních levičáků.

Harold Wilson byl zvolen vůdcem Labour Party začátkem roku 1963 a tím byl podle britských zvyklostí po vítězných volbách v říjnu následujícího roku automaticky nominován pro předsednictví vlády. Tento úřad zastával do června 1970 a pak znovu od března 1974. Jeho nástupce v obou funkcích bude volen 25. března poslanci Labouristické strany. Nedostane-li potřebnou nadpoloviční většinu (159 hlasů), dojde k druhému volebnímu kolu, jehož výsledky by měly být oznámeny 30. března. Výsledky případné třetích závěrečných voleb vůdce strany a předsedy vlády musí být známy nejpozději 5. dubna, den před projednáváním návrhu nového rozpočtu v parlamentě.

Bezprostředně po Wilsonově resignaci se přihlásili tito kandidáti na nástupnictví: Ministr zahraničí James Callaghan, 64, a ministr pro otázky životního prostředí Anthony Crosland, 57, jako představitelé stranického středu; dále representanti krajní levice, ministr energetiky Anthony Wedgwood Benn, 50, a ministr práce Michael Foot, 62, a jako mluvčí pravicového křídla Labour Party ministr vnitra Roy Jenkins.

Je nepochybné, že klíčovou otázkou bude v těchto vnitřních volbách labouristické poslanecké frakce postoj kandidátů k navrženým úsporným opatřením ve státním hospodaření. Jejich nejhlasitější odpůrci je označují za "vítězství mamonu". Levicově zaměřená poslankyně Judith Hart prohlásila: "Ta pravá debata, ten skutečný boj se dnes nevede mezi opozicí (konservativní strany), ale mezi labouristickou vládou a stranou." Přičemž "stranou" míní paní poslankyně podle nechvalně známého komunistického vzoru jen její levičácké stoupence. Zmíněný Roy Jenkins, častý cíl jejich útoků — upozornil, že státní výdaje pro potřeby společnosti dosáhly již sotva snesitelné hranice a dodal: "Nechceme, aby se většina národa spoléhala jen na státní podpory, ale také sama na sebe."

V řadách opozice Konservativní strany, vedené poprvé v historii ženou, paní Margaret Thatcher — se očekává, že Wilsonův nástupce nebude mít sdostatek potřebné autority v Labour Party a že k řešení situace bude třeba předčasně vypsat volby. Radikálové jsou ovšem poschovávání především v odborech-uniích, odkud dovedli dělat politiku i proti své vlastní, "dělnické" vládě. —

Kdo bude vládnout NSR?

V Německé Spolkové republice — v zemi, která se vyvinula v nejstabilnějšího spojence USA v Evropě — se budou konat celostátní volby dne 3. října t.r. Jak jsme si tu řekli před časem (viz HN ze 7. února), ještě koncem minulého roku nasvědčovalo všechno vítězství dosavadní vládní koalice sociálních demokratů (SPD) a Svobodné-demokratické strany (FDP). Politická krajina se ale v posledních týdnech rychle měnila.

Začalo to v lednu v Dolním Sasku, v jedné z 10 zemí federativně uspořádané NSR. Novým zemským ministerským předsedou byl překvapivě zvolen kandidát opoziční CDU (Křesťansko-demokratické strany) Ernst Albrecht, dlouholetý pracovník Evropského hospodářského společenství, v domácí západo-německé politice nová tvář. V jeho úřadě ho hned při prvních krocích čekalo velmi choulostivé rozhodnutí, důležité zvláště pro ústřední vládu v Bonnu. Spolková rada, složená ze zástupců zemí — (vedle Spolkového sněmu-parlamentu druhý zákonodárný sbor) — měla minulý týden rozhodnout o dalším osudu smlouvy s Polskem, v níž se Bonn zavazuje poskytnout Varšavě pomoc ve výši asi $300 miliónů za přislib povolit vystěhování Němců, kteří po válce zůstali na polském území; podle odhadu Poláků jde asi o 85.000 osob, podle NSR o 125.000. Opoziční CDU a CSU (bavorská Křesťansko-sociální strana), které se ve své většině shodly na záporném stanovisku k této dohodě, měly ve Spolkové radě po volbě Albrechta dolnosaským ministerským předsedou převahu v počtu hlasů. V minulých dnech prošla americkým tiskem krátká zpráva, že smlouva byla schválena.

Podrobnosti ještě neznám, již dnes se však dá říci, že souhlasí-li tato informace — musíme uvažovat o změnách na vnitropolitické scéně Německé Spolkové republiky. Řekněme si předem již, že nijak nenaruší vztahy ke Spojeným státům.

Záznamy z politického dění v NSR v předvečer důležitého hlasování napovídají, že vedoucí opoziční CDU revidovali svůj původní postoj ke smlouvě s Polskem, aby se vyhnuli přímému střetnutí s ministrem zahraničí (a předsedou FDP) Hans-Dietrich Genscher-em a spolkovému presidentovi Walter Scheel-ovi (bývalému předsedovi FDP) ukázali ochotu v důležitých otázkách se dohodnout. "Svobodným demokratům" — podle evropských hledisek "liberálům" — přichází takový krok velmi vhod. Mezi stoupenci strany, jichž je v celoněmeckém průměru něco kolem deseti procent, zesílil totiž v poslední době trend nevázat se k další spolupráci se sociálními demokraty, ale uvažovat o budoucí koalici s CDU/CSU, jejichž politika je jim v řadě směrů přijatelnější. Slabost koaliční kázně v Dolním Sasku, jež vedla ku zvolení Ernst Albrechta ministerským předsedou, dala těmto tendencím vážnou váhu.

V historii NSR byla strana "Svobodných demokratů" již několikrát v podobné pozici "jazýčku na váze". Až dosud na to doplácela štěpením svých stoupenců, kteří odcházeli "napravo", nebo "nalevo" k politickým silám. Na obzoru politického života v Západním Německu je tedy nová koalice FDP a CDU/CSU, ale v konečném důsledku vývoj — podobný americkému — ke dvěma stranám.

Jestli je to dobré nebo špatné — to si v dané chvíli netroufám posuzovat. Skutečnosti nyní znáte, měřte je sami . . .

Egypt na nových cestách

Určité sympatie vůči presidentovi této země jsem vyjádřil již — ach, dívám se do poznámek, bylo to ještě ve starém "Národě" 1. listopadu m. r. . . . kde jsem napsal něco dobrého o jeho pohledu na situaci ve světě. Naznačil již tenkrát, že nehodlá být otrokem sovětských přání a zaplatit všechny dluhy svého předchůdce Nássira, který byl svého času čímsi jako africkým Castrem. A že uvažuje i o dohodě s Izraelem, aby byla v těchto končinách světa vyloučena situace, jež by mohla vést ke krutostem nějaké další světové války.

Minulý týden Anwar Sadat přednesl egyptskému parlamentu svoje doporučení zrušit platnost dohody se Sovětským svazem z roku 1971, která měla vypršet až v roce 1986 a svazovala Kairo s moskevskými pány a plány. 307 hlasy proti dvěma byl jeho návrh schválen. Zatím to neznamená přerušení diplomatických styků, ani zrušení existujících námořních základen SSSR v Alexandrii a Mersa Matruh, ale ostrá reakce tlumočená sovětskou tiskovou agenturou TASS, nevylučuje, že i k tomu může dojít. Byl by to po červenci 1972, kdy Sadat vypověděl ze země 15.000 sovětských "expertů", další akt, naznačující podstatné ochlazení ve vzájemných vztazích. Egyptský president Sadat se měl vyjádřit v tom smyslu, že Spojené státy mají po tomto jeho kroku "99 procent všech karet v ruce", aby přispěly k urovnání poměrů na Středním Východě.

Věřme tomu jen v omezeném měřítku, neboť volební rok u nás silně narušuje tak-jako-tak nakřápnutou účinnost americké zahraniční politiky. Nehledě k tomu, že za dané situace ve světě jsou ohniska nebezpečí pro světový mír propojena v řetěz, který svírá celou zeměkouli. Sovětský svaz rozhodnutím egyptského zákonodárného sboru ztratil na vlivu na severu Afriky — avšak mezitím si upevnil vojensko-politické postavení ve strategicky důležitém Somálsku a ovšem v Angole. Za daných okolností je na zprávě z Kaira kladná především skutečnost, že Anwar Sadat doporučil skončení líbanek se Sovětským svazem skoro bezprostředně po cestě olejářskými státy arabského světa. Přinesl si prý z ní na bilion dolarů na hotovosti a příslib dalších stamiliónů pro nanejvýš potřebnou hosp. pomoc Egyptu. A přinesl si bezpochyby i souhlas k rozvázání poměrů s Moskvou, což je na pozadí citované zprávy nejen zajímavé, ale i vrcholně důležité. Může to znamenat, že i arabský svět si je vědom nebezpečí, vyplývajícího ze současných choutek sovětského imperialismu.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

March 27, 1976 — Vol. I, No. 13

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays
New Little Bohemia
Otto's Restaurant and Cocktail Lounge
American & Continental Cuisine
Phones
277-0872
762-9537
2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

DROBNÉ ZPRÁVY

New York. — Jižní Afrika oznámila, že stáhne všechny své vojenské síly z Angoly do 27. března, dostane-li se jí záruk, že její zájmy v přehradě a v zavodňovacím projektu Calueque, ležícím na území Angoly nedaleko hranic s Jihozápadní Afrikou, budou plně respektovány. Severní Namibii se totiž odtud dostává elektrického proudu a později se jí také má odtud dostávat vody pro zavodňování. Marxistická vláda Angoly však nechce dát Jižní Africe žádné záruky a pouze energicky požaduje odchod jihoafrických vojáků ze země.

Lagos. — Vláda Nigerie požádala úředně Velkou Británii o extradování dřívějšího vládce Nigerie Jakubu Gowona, který byl 29. července 1975 při státním převratě sesazen, a který uprchl do Britska do exilu a tam pak začal studovat na universitě. Gowon je obviňován z účasti na nepodařeném puči 13. února 1976, při kterém byl zabit president gen. Murtala Ramat Mohammed. Už bylo popraveno 32 účastníků tohoto puče a dalších 50 je souzeno.

Kahýra. — Vztahy mezi Egyptem a Libyí jsou napjaté. V Egyptě bylo zatčeno 20 Libyjců, jimž bylo kladeno za vinu, že prý dostali za úkol provést v Egyptě vraždy, únosy a sabotáže. Libyjský diktátor Khaddafi pak v odvetu vypověděl v době jednoho týdne 661ö Egypťanů, kteří byli v Libyi za prací; při deportačních akcích jich pak 21 utrpělo zlomeniny kostí a jiná vážná zranění. Egypt nato začal vypovídat libyjské občany.

Londýn. — Italská plachetnice "Guia III", na cestě z Rio de Janeiro do Portsmouth v Anglii se uprostřed Atlantického oceánu srazila s velrybou a potopila se. Posádka šesti mužů pak 24 hodin plula v záchranném člunu, až byla zachráněna americkou nákladní lodí.

Kampala. — President Ugandy Idi Amin, bývalý boxer, se prý 28. března znovu utká s protivníkem, jehož totožnost dosud nebyla udána. V ten den totiž bude v Kampale vybojováno mistrovství světa v boxu střední váhy mezi Angličanem John Contehem a Mexikáncm Alvaro Lopezem.

Washington. — V roce 1975 bylo ve Spojených státech uzavřeno celkem 2.12 milionu manželství, a manželských rozluk bylo provedeno 1.02 milionu. Z promítnutí těchto údajů vyplývá, že v přítomnosti v Americe téměř každé druhé manželství skončí rozlukou.

Lusaka. — Sear McBride, vysoký komisař Spojených národů pro Namibii, prohlásil, že podle všech náznaků začátek všeobecné guerilové války proti bělošské menšině v Rhodesii, řízené z Mozambiku, je pouze otázkou několika týdnů. Brzy nato pak prý guerilová válka bude přenesena i do Jihozápadní Afriky.

New York. — Indonéská armáda obsadila letos na začátku roku východní část ostrova Timoru, bývalou portugalskou kolonii, a vláda v Jakartě prohlásila její připojení k Indonésii. Místní marxistické hnutí "Fretilin" však vede proti Indonésanům guerilovou válku. José Ramos Horta, mluvčí tohoto hnutí, prohlásil při tiskové konferenci v budově O.S.N. v New Yorku, že milice hnutí Fretilin se zmocnily Baucau, druhého největšího města na Východním Timoru. V hlavním městě Indonésie se však o tom nic neví.

Madrid. — Několik tisíc španělských důstojníků tvoří ilegální organizaci UMD (demokratická armádní unie), která je v opozici proti nynějšímu režimu krále Juan Carlosa a požaduje zavedení ve Španělsku plné demokracie: žádá nové ústavodárné shromáždění, svobodné volby do parlamentu a demokratickou vládu. Nedávno se konal proces s devíti příslušníky této organizace, kteří pak byli odsouzeni k několikaletému vězení; pouze jim bylo vytýkáno, že jsou členy ilegální politické organizace. Pozorovatelé poukázali na normální průběh tohoto soudního procesu a připomněli, že za Francova života by s nimi nebyly dělány žádné okolky; asi by byli obviněni z vraždy některého policisty a pak posláni na popravu.

Washington. — Perský šach varoval při interview s magazínem "U.S. News and World Report" Spojené státy před "nedozírnými důsledky", kdyby U.S. Kongres zastavil embargem dodávky zbraní pro jeho zemi. Poukázal na to, že Evropa závisí v 70 procentech svých potřeb na dodávkách zemního oleje ze zemí Perského zálivu a Japonsko dokonce v 90 procentech. Bez těchto dodávek by se Japonsko i Evropa hospodářsky zhroutily. Budou-li Spojené státy škodit zemím Perského zálivu odmítáním dodávek zbraní, tyto země mohou v odvetu rozhodnout nové embargo zemního oleje. Spojené státy prý jsou jako "kulhavý obr", jehož spolehlivost v přítomnosti není veliká. — V Persii je kritizování šachovy politiky na veřejnosti trestáno smrtí. V tamních vězeních je podle odhadů 25,000 a 100,000 politických vězňů.

Byli jste již v "CZECH NOOK RESTAURANT"?

Chcete-li:
1) se dobře a dosyta najíst —
2) chutné domácí jídlo správně zapít —
3) být rychle a úslužně obsloužení —
4) za mírné lidové ceny —

pak navštivte restauraci Pepy a Aničky RYŠAVÝCH

"ČESKÝ KOUTEK"

3126 S. OAK PARK AVE. BERWYN, ILL.

Přejete-li si mít u příležitosti svých narozenin, či kteréhokoli životního výročí, zvláštní labužnickou "slezinu" se svými přáteli, zavolejte si pana šéfkuchaře Ryšavého a ochotně vám splní všechna vaše přání.

Tel.: 484-0447

Církevní zprávy

Dakar: V západoafrickém Senegalu došlo 19. února k leteckému neštěstí, při němž zahynuli tři francouzští misionáři: Otec Pierre Michel a kněží Jean Beaunoir a Serge Armengau. Při pohřebních obřadech v katedrále hlavního města byl přítomen i místní arcibiskup, mons. Thiandoum.

* * *

Düsseldorf: Věřící v tomto západoněmeckém městě pořádají každý týden tzv. "středeční rozhovory", při nichž vždy proberou nějaký aktuální problém. Na posledním z nich mluvil spisovatel a novinář Konrad Krämer o zesílení a zvýraznění činnosti církve na poli hromadných sdělovacích prostředků. Předpoklady k dosažení tohoto cíle jsou již dány, neboť západoněmecká biskupská konference má již pro tento účel zvláštní ústřední kancelář a kromě toho byla již loni založena Křesťanská společnost pro povznesení sdělovacích prostředků.

* * *

Kolín n. Rýnem: Sdružení západoněmeckých lékařů ostře kritizovalo zákonné povolení umělého potratu, odhlasované v únoru poslaneckou sněmovnou. Vyslovují se hlavně proti řízení, předepsanému pro zjišťování oprávněnosti jednotlivých případů a upozorňují, že nový zákon netrestá ani zákroky, provedené proti výslovným předpisům "oprávněnosti" potratu.

* * *

Frankfurt: Západoněmecká společnost pro lidská práva se sídlem ve Frankfurtu zaslala ústřednímu tajemníku sovětské komunistické strany Brežněvovi telegram se žádostí, aby se osobně zasadil o bezprostřední osvobození všech politických vězňů v SSSR. Členové společnosti prohlašují v telegramu svou solidaritu se všemi, kdo by hlásili hladovku za dosažení generální amnestie, svobody svědomí a projevu a za respektování všech lidských práv na území Sovětského svazu.

* * *

Mnichov: Místní arcibiskup, kard. Döpfner, vykoná ve dnech 26. dubna až 10. května cestu po afrických zemích, při níž se setká se zástupci tamních církví, např. s kard. Zungranou v Ouagagdagou a s kard. Malulou v Kinšase. Ze Zairu odletí do Jižní Afriky a odtud do Kenye, která bude poslední zastávkou na jeho cestě.

* * *

Jeruzalém: Ve svatém městě skončilo v prvním týdnu března už páté zasedání Mezinárodního spojovacího výboru mezi katolickou církví a židovstvím. Trvalo tři dny. První zasedání tohoto druhu se konalo r. 1971 v Paříži.

* * *

Vatikán: ve dnech 7. až 13. března se konala ve vatikánské Matyldině kapli duchovní cvičení, kterých se zúčastnil i Pavel VI. Exercitátorem byl krakovský arcibiskup z Polska kard. Wojtyla. Během toho týdne odpadly všechny audience, včetně středeční generální.

* * *

Barcelona: Nový španělský král, Juan Carlos I., navštívil začátkem března spolu se svou chotí známý katalánský klášter Montserrat, kde se zúčastnil i mše sv. Opat, dom Cassiá Just, který ji sloužil, řekl v homilii mezi jiným: "Leží nám na srdci smíření, amnestie a uznání všech práv našeho lidu. V modlitbě při sv. přijímání se pak opat modlil za krále, jeho spolupracovníky a znovu za smír a za amnestii pro politické vězně a vyhnance-exulanty všech totalitních režimů.

* * *

Londýn: Nový katolický londýnský arcibiskup a primas Anglie mons. Hume, bývalý benediktinský opat, mluvil na své první tiskové konferenci hlavně o ekumenismu a o současné morální krizi ve světě. O prvém tématu prohlásil, že každý křesťan má usilovat o sjednocení církve. Zmínil se pochvalně i o primasovi anglikánské církve, Dru Cogganovi, a řekl, že sdílí jeho názory o různých duchovních otázkách. Dr. Coggan a další anglikánský biskup, Dr. Blanch, se své strany vyjádřili osobní uspokojení nad jmenováním mons. Hume-a. Ohledně morální krize ve světě podotkl, že dnešní společnosti hrozí zbožštění hmoty, peněz a moci. Lidé jsou však přesto v zásadě čestní a dobří, potřebují jen spolehlivé vedení. Připomněl, že je třeba i chápat konkrétní situace jednotlivých lidí a potíže, s nimiž se v životě setkávají.

* * *

Mexico City: Mexická biskupská komise pro pastoraci vydala dokument o apoštolské práci mezi mládeží. Je třeba vyhradit jí jedno z prvních míst, neboť mladí lidé tvoří v Mexiku 60-65% obyvatelstva. Mýlí se kněží, kteří chtějí přiblížit mládež ke Kristu tím, že holdují různým chvilkovým módám. Mládež naopak očekává a žádá od kněze to, co jí nemohou dát ostatní.

* * *

New York: Severoamerická charitativní organizace Catholic Relief Service odeslala již do Guatemaly letecky pomocné zásilky v ceně 370.000 dolarů. Kromě toho katolické lékařsko-misionářské středisko zaslalo 15 tun zdravotního materiálu, hlavně pro děti, jehož cena obnáší 133.000 dolarů. V celé zemi byly sbírky pro guatemalské obyvatelstvo. Do Gautemaly přijel konvoj nákladních aut americké charity a několik lodí. Sbírku mezi školní mládeží uspořádalo i Papežské dílo sv. Dětství. Počítá se, že v Gautemale následkem zemětřesení osiřelo asi 30.000 dětí. Uvedená sbírka mezi mládeží pro guatemalské děti vynesla na 10.000 dolarů.

* * *

Vatikán: Generální tajemník italské biskupské konference, mons. Bartoletti, zemřel 5. března ve věku 59 let následkem srdečního záchvatu. Pavel VI. provedl výkrop rakve, setrval u ní v modlitbě a potom, před návratem do Vatikánu, krátce pohovořil s pozůstalými příbuznými zesnulého. Návštěvu u zesnulého vykonali i státní sekretář kard. Villot, římský vikář sv. Otce, kard. Poletti, ministerský předseda Moro a jiní členové vlády. Soustrastný telegram zaslal mezi mnoha jinými též italský president Leone.

* * *

Msgr. František Klinkáček

V našineckém Texasu zemřel Monsignor František Kinkáček

Monsignor František Klinkáček, farář osady sv. Josefa v New Waverly, Texas, zemřel 9 března v nemocnici sv. Josefa v Houstonu. Pohřeb měl z téže osady 11. března a uložen byl na národním hřbitově Fort Sam Houston v San Antonio, Texas.

Zemřelý msgr. Klinkáček se narodil v hlavním městě Československa, v Praze, tam i studoval než odešel na další studia do Solnohradu v Rakousích a obdržel hodnost doktorátu. Vysvěcen byl 4. července 1926. Přijel do Texasu a byl kaplanem ve West a Taylor, potom farářem ve Frýdku a ve Wharton. Když vypukla II. světová válka, vstoupil jako kaplan do vojska Spoj. států a ve vojenské duchovní službě dosáhl hodnosti podplukovníka. Roku 1962, po odchodu do vojenské výslužby, byl kaplanem u Nejsvětější Svátosti v Houstonu a u sv. Josefa v Baytown, Nakonec byl r. 1964 ustanoven farářem u sv. Josefa v New Waverly a r. 1967 jmenován děkanem Východního Texasu. — R.I.P. Nechť odpočívá v pokoji.

DOBA POSTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ.

MODLITBA: Bože, skrze tvé vtělené Slovo — nastává smír mezi tebou a lidským pokolením. — Dej, prosíme, ať křesťanský lid oživí svou víru — a s oddanou zbožností jde vstříc velikonočním svátkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY SAMUELOVY.
(1 Sam. 16: 1b, 6—7, 10—13a)

Hospodin řekl Samuelovi: "Naplň svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jišajovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny."

Když přišel a spatřil Eliaba, řekl si: "Tento je jistě před Hospodinem jeho pomazaný". Hospodin však řekl Samuelovi: "Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nedívám se totiž jako člověk; člověk vidí podle zdání, Hospodin vidí do srdce."

Jišaj předvedl před Samuela, svých sedm synů, ale Samuel řekl: "Hospodin mezi nimi nikoho nevyvolil." Samuel se zeptal: "Jsou to všichni chlapci?" Řekl: "Je ještě nejmladší, který pase stáda." Samuel tedy řekl Jišajovi: "Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde." Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý s krásnýma očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: "Nuže, pomaž ho; to je on."

Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratří. Hospodinův duch působil s Davidem od toho dne i napotom.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM. (Ef. 5: 8—14).

Bratři! byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte tedy jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Rozlišujte dobře, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy: spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Když se něco tak veřejně odsoudí, na světle se ukáže, co to je. Všecko totiž, na co se tak vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká: Probuď se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí.

EVANGELIUM PODLE SVATÉHO JANA (Jan 9: 1, 13—17, 34—38)

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: 'Jdi, umyj se v rybníce Siloe (to jméno znamená 'Poslaný').' Odešel tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Sousedé a ti, kteří jej dříve viděli žebrat, se ptali: "Není to ten, kdo tu sedával a žebral?" Jedni říkali: "Je to on." Jiní pak: "Není, ale je mu podoben." On sám řekl: "Jsem to já."

Přivedou toho, který byl dřív slepý, k farizeům; toho dne totiž, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla sobota. Proto se ho fariseové znovu dotazovali, jak nabyl zraku. A on jim řekl: Položil mi bláto na oči, umyl jsem se a vidím."

Někteří z farizeů říkali: Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu." Jiní naopak říkali: "Jak by mohl hříšný člověk činit taková znamení?" A došlo mezi nimi k roztržce. Řekli tedy znovu slepému: "Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?" On odpověděl: "Je to prorok."

Odpověděli mu: "Celý ses narodil v hříchu, a nás chceš poučovat?" A vyhnali ho ven.

Ježíš se dověděl, že ho vyhnali ven; vyhledal ho a řekl mu: "Věříš v Syna člověka?" Odpověděl: "A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?" Ježíš mu řekl: "Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví." On na to řekl: "Věřím, Pane," a padl před ním na kolena.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO
STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

Pokračování

Naaman pravil: "Lépe, bys vzal dvě hřivny." I přinutil ho, a dal svázati dvě hřivny stříbra do dvou pytlů, také dvoje roucho, vložil je na dva pacholky své, aby je nesli před ním. Když pak přišel, již večer, vzal to z rukou jejich, uschoval v domě, propustil muže, a ti odešli.

Sám pak všed, předstoupil před pána svého. Eliseus tázal se ho: "Odkud přicházíš, Giezi?"

On odpověděl: "Služebník tvůj nikde nebyl."

On však pravil: "Zda duch můj nebyl při tom, když obrátil se kdosi s vozu svého vstříc tobě? Nyní tedy vzal jsi stříbro a vzal jsi roucha, abys nakoupil zahrad olivových a vinic a ovec a hovězího dobytka a nevolníkův a nevolnic. Ale i malomocenství Naamanovo přichytiž se tebe i potomstva tvého na věky!" I vyšel od něho malomocný jako sníh. 4. Král. 5.

Mohla z toho být politická zápletka.

Malomocenství, kterým postižen byl Naaman, nebylo malomocenstvím v pravém slova smyslu, neboť jinak by byl býval Naaman úplně vyhoštěn z lidské společnosti. Byla to asi nějaká ošklivá, malomocenství podobná, ale nenakažlivá nemoc, která trápila Naamana.

Král syrský neuznal Elisea za hodna vlastnoručního listu, nýbrž posílá své doporučení králi israelskému ve formě přísného rozkazu. Král israelský byl listem nadobro přestrašen. Ačkoliv byly styky Samaře s Damaškem zevně dosti přátelské, byla mezi nimi nedůvěra, jaká bývala v dějinách odjakživa mezi takovými "sousedy." Návštěva syrského "generalissima" byla samařskému dvoru nápadná a podezřelá. Snadno v něm tušili vyzvědače.

Zázraky a nezištnost a pokora.

Eliseus dbal, aby každý, jemuž nějak pomohl, věděl, jakou mocí to učinil. Upozorňoval, že zázraky nečiní svojí mocí, nýbrž že je to všemohoucnost Hospodinova, která je působí. Naaman správně byl si toho vědom. Poznáváme to z jeho řeči: "Domníval jsem se, že vyjde ke mně, že stoje vzývati bude jméno Hospodina, Boha svého . . ."

Eliseus jen toho si přál, aby zázraky, které se stávaly na jeho přímluvu u Boha, přispěly ku cti a slávě pravého Boha a ku spáse duší. Vlastní slávy a zisku naprosto nehledal a od nikoho nepřijímal. A právě tato naprostá nezištnost a pokora více ještě než zázraky, které konal, jsou důkazem, že byl světcem a vyslancem Božím.

Podobně ve všech dobách byla a bude pokora a nezištnost základním průkazem Božského poslání toho neb onoho člověka, jenž tvrdí o sobě, že jest od Boha poslán. Zázraky, proroctví a zjevení u těchto lidí, mají jenom tenkráte pečeť božství a vyšší nadpřirozené pravdivosti, když jsou světu sdělována ne proc hválu a časný zisk, nýbrž jenom a pouze ku cti a slávě Boží a ku spáse duší.

V životech všech světců Starého i Nového Zákona můžeme pozorovati tentýž zjev, že pýcha a ctižádost u lidí jsou jim naprosto cizí. Budeme míti příklady na apoštolech, jak rozhodně odmítali od sebe každou poctu pro zázraky, které konali a poukazovali na pravého původce svých skutků, na Ježíše Krista. Tak bylo i v životě těch, jež Církev za svaté uznala. Vzpomeňme jen vzácného příkladu pokory a nezištnosti blahoslavené Bernadety Lurdské. Jsouc od Boha vyznamenána jedinečným způsobem zjeveními Matky Boží , jsouc vyhledávána, ctěna a obdivována od lidí, zavírá oči i uši této cti a chvále a od-

Pokračování na str. 5.

Hovory o víře

Pokračování

Běda tomu, z koho pohoršení pochází!

Při psaní těchto řádků je mi jasné, že právě v našem národě mohlo být některým věřícím v minulých stoletích někdy těžké, umět včas rozpoznat Boží pravdu evangelia od lidských nánosů, a podstatné věci v Kristově Církvi od politického zneužití světskou vládou některých lidí z církevních kádrů minulosti. Zvláště mám přitom na mysli trhlinu v našem národě, kterou nám způsobilo chybně pojaté hnutí reformační, pozdějšími generacemi nedobře chápané snahy protireformační, absolutismus a germanizační zákony oficielně "katolické" Vídně Habsburků, o nichž se však nakonec trpkou zkušeností přesvědčujeme, že byli k našemu Havlíčkovi lidštější a uctivější, než jsou dnes k sobě navzájem synové a dcery obou našich národů pod marxistickým útiskem. Doufejme však, že právě období druhé světové války a dnešní dlouhotrvající státní nesvoboda přesvědčí budoucí generace o tom, že se katoličtí kněží i pastoři v těchto historických dobách ve společném utrpení vzájemně lépe poznali, že se sešli a svou věrnost *k našim národům dokázali* obětí života i trpělivým snášením potkaných příkoří. Kardinál Beran i Trochta patří oba už celému národu, jako ti, kteří zemřeli v nacistických a komunistických koncentrácích.

Při hlubším pohledu na věci však zjišťujeme stále jasněji toto: Potírali jsme se zbytečně pro věci víry, protože jsme jednali jen vášnivě, povrchně, bez znalosti historické pravdy jak o Mistru Janu Husovi, tak o zneužití jeho myšlenek. V politickém nazírání jsme se stali zbytečně obětmi neupřímných hesel. Naši dědové a otcové neměli politicko-hospodářský rozhled po Evropě, tím méně po světě — ikdyž se toho mohli snad vyvarovat vzpomínkou na blízkého jim Palackého a Riegra). —

Co však zjišťujeme zcela určitě v každodenním životě je pravdivost Kristova velikonočního odkazu: jen utrpením a křížovou cestou je možno si dokázat opravdovou lásku. A k tomu nám dala minulá desetiletí historických událostí v naší vlasti vskutku příležitost! Dnes jsme opravdu schopni mít jeden druhého více rád, jak si to přeje Kristus Pán, a proto je naše zamyšlení nad posledními věcmi člověka tím poctivější.

II. OČISTEC

V katechismu jsme se učili, že očistec je místo, kde trpí duše časné tresty za hříchy, za které v tomto životě dosti neučinili. Také v latině pro tento posmrtný stav člověka se užívá slova "purgatorium", ve fran-

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

chází do klášterní samoty. Ačkoliv žila v největší chudobě nepřijala po čas vyšetřování Lurdských zjevení, ani jako dar, haléře od nikoho. A právě veliká pokora a nezištnost Bernadetina byly církevním úřadům nejspolehlivějším vodítkem k uznání pravdivosti Bernadetiných zjevení.

Ziskuchtivec toho nedovede pochopit.

Jako pokora a nezištnost jsou řídkým zjevem mezi lidmi, je naproti tomu ziskuchtivost a hamižnost zjevem velmi obyčejným. Všecko se koná jenom pro zisk, chválu a slávu. Zcela podle vzoru služebníka Eliseova, který nedovedl pochopit, jak mohl jeho pán učinit tak vzácnou věc a nepřijat časné odměny, nedovedou ani dnes pochopiti mnozí lidé, jak může milosrdná sestra, milosrdný bratr, misionář nebo misijní sestra obětovati celý svůj život službě bližního bez jakýchkoliv nároků na časnou a hmotnou odměnu.

Jak odporná je Bohu hrabivá ziskuchtivost, která jenom přemýšlí, jak by přišla k nějakému zisku třeba i na úkor bližního, máme názorný a poučný příklad na trestu, jenž stihl Gieziho. Dříve nebo později každého hrabivce a lakomce stihne nějaký druh "malomocenství". "Ještě této noci povolám duši tvou, a čí bude, cos nashromáždil?" Tato slova z podobenství Pána Ježíše o "lakomém hospodáři" nechť jsou nám pobídkou, abychom nadevšecko cenili statky věčné a abychom si tyto statky zajišťovali právě obětavou nezištností a šlechetnou štědrostí vůči svým bližním.

JEHU, KRÁL ISRAELSKÝ A JOAS, KRÁL JUDSKÝ.

Smrt Jezabely — Joas, král judský, pod dobrým vedením velekněze Jojada, dává opraviti chrám jerusalemský — Zločin Joasův a jeho trest.

Jehu, pobočník Achabův, byl na rozkaz Eliseův pomazán na krále a usmrtil Jorama, syna Achabova, krále israelského. Ochoziáš, král judský, pak umřel jsa raněn na útěku před Jehuem.

Jehu přijel do Jezraele. Když Jezabela, manželka Achabova, uslyšela o příjezdu jeho, zmalovala oči své líčidlem, ozdobila si hlavu a vyhlédala z okna na Jehu, an vcházel branou, a řekla: "Má se dobře ten, který zabil pána svého?"

Jehu pozdvihl hlavu k oknu a řekl: "Která je tato?"

Když se k němu naklonili dva nebo tři komorníci, řekl jim: "Shoďte ji dolů!" I svrhli ji že pokropena byla krví stěna, a koňská kopyta pošlapala ji.

A vešed Jehu, by pojedl a napil se, pravil: "Jděte, pohlédněte se po té zlořečené ženě a pochovejte ji, jeť přece dcera královská!"

Když přišli, by ji pochovali, nenalezli než lebku, nohy a konce rukou. Navrátivše se, oznámili mu to. I řekl Jehu: "Řeč Hospodinova je to, kterou pronesl skrze služebníka svého Eliáše řka: "Na poli jezraelském žráti budou psi tělo Jezabelino, a bude mrtvola Jezabelina jako mrva na povrchu země na poli jezraelském, takže ti, kteří půjdou tudy, řeknou: "To-li je ta Jezabela?"

Léta sedmého panování Jehuova v Israeli v Judsku stal se králem Joas a kraloval čtyřicet let v Jerusalemě. Jméno matky jeho bylo Sebia z Bersaby. Joas činil, co právě jest před Hospodinem, po všecky dny, pokud ho poučoval Jojada kněz, který Joasa nastolil a pomazal na krále.

Zalíbilo se Joasovi, by opravil dům Hospodinův. Shromáždil tedy kněze a levity, a řekl jim: "Vyjděte do měst judských a vybírejte ode všeho Israele peníze, aby opravován byl dům Boha vašeho rok co rok. A pospěšte si!"

Levité však nedbali. Povolala tedy král Jojadu velekněze a řekl mu: "Proč opomenul jsi přinutiti Levity, by snesli z Judska a Jerusalema peníze, které Mojžíš, služebník Hospodinův, uložil veškeré obci Israelově, aby přinesla do stánku zjevení?"

Přikázal tedy král, i udělali bednu a postavili ji u brány domu Hospodinova vně. A bylo v Judsku i v Jerusalemě ohlášeno, by přinesl každý daň Hospodinu, kterou uložil Mojžíš, služebník Boží, veškerému Israelovi na poušti. I veselila se všecka knížata, i veškeren lid, a vcházejíce, snášeli do bedny Hospodinovy, až se naplnila. I sebrali peněz velmi mnoho. Ty vydával král a Jojada těm, kteří byli nad pracemi v domě Hospodinově, a ti najímali za ně kameníky a všeliké řemeslníky, by opravili dům Hospodinův, také kováře dělající ze železa a z mědi, by upevněno bylo, co počalo padati.

Dělníci pilně pracovali. Zazdili trhliny ve zdech, uvedli dům Boží do původního stavu a upevnili jej. Když pak dokonali všecky práce, přinesli před krále a Jojadu ostatek peněz. Z těch pořízeno bylo nářadí chrámové k bohoslužbě, k zápalným obětem. Také misek a jiných nádob zlatých a stříbrných. A tak podávány byly oběti zápalné v domě Hospodinově ustavičně po všecky dny Jojadovy.

Jojada zestárl došed velikého věku. Zemřel ve stu a třiceti letech. I pochovali ho v městě Davidově s králi, ježto učinil mnoho dobrého Israelovi i domu jeho.

Když umřel Jojada, přišla knížata judská a poklonila se králi, který dav se obměkčit holdem jejich, povolil jim. I opustili chrám Hospodina, Boha otců svých a sloužili hájům a sochám. Přišel tedy hněv Boží na lid judský a na Jerusalem pro ten hřích. A posílal k nim proroky, aby se navrátili k Hospodinu. Když však je kárali, nechtěli jich slyšeti.

Duch Boží pojal také Zachariáše, syna Jojady, kněze, i postavil se před lidem a řekl jim: "Toto praví Hospodin Bůh: Proč přestupujete přikázání Hospodinova? Vždyť vám to neprospívá! Opustili jste Hospodina, aby opustil vás!"

I spikli se proti němu a ukamenovali ho z rozkazu krále v nádvoří domu Hospodinova. Král Joas nebyl paměťliv milosrdenství, které mu byl prokázal Jojada, otec jeho, ale dal zabíti syna jeho. Když on umíral, řekl: "Nechať popatří na to Hospodin a stihá to!"

Po roce vytáhlo proti němu vojsko syrské. Přitáhlo do Judska a k Jerusalemu, pobilo všecka knížata lidu, a všecku kořist poslali králi do Damašku. Ačkoli přitáhli v počtu velmi malém Syršti, Hospodin dal v ruce jejich nesčíslné množství, protože opustili Hospodina, Boha otců svých.

Také na Joasovi vykonali potupné soudy. Když pak odešli, nechavše ho ve velkých bolestech, povstali proti němu služebníci jeho, by pomstili krev Jojady kněze, a zabili jej na lůžku jeho. Tak umřel. A pochovali ho v městě Davidově, ale ne v hrobce královské.

I zemřel také Eliseus a pochovali ho.

Toho roku přišli do země lupiči z Moabska. Když kteřísi pochovávajíce člověka uzřeli lupiče, uvrhli mrtvolu do hrobu Eliseova. Kteráž když se dotkla kostí Eliseových, ožil člověk a postavil se na nohy. 4. Král 9, 10, 12, 13.

Jaký život, taková smrt.

"Za každý hřích následuje trest. Čím větší byl hřích, tím těžší bude trest." Tyto zákony spravedlnosti Boží stále člověku připomíná svědomí.

I Jezabela měla svědomí. I ona nejen z hlasu svědomí, ale i ze slov a hrozeb proroka Eliáše mohla poznati velikost a trestuhodnost svých zločinů. A přece se nepozastavila nad svými hříchy, nečinila pokání a nezměnila svůj život, až přišel trest.

A přece Bůh všem lidem pomáhá.

Svědomí je nástrojem milosti Boží. Milost Boží je dvojí: pomáhající a posvěcující. Milostí pomáhající pomáhá Bůh člověku, aby konal, čeho je ke spasení třeba: je-li spravedlivým, aby spravedlivým zůstal a má-li hříchy, aby se polepšil.

Této zvláštní pomoci Boží bylo lidem naprosto třeba, neboť hříchem Adama a Evy rozum lidský tak se zatemnil a vůle do té míry se naklonila ku zlému, že lidé stali se zcela neschopnými, aby sami ze sebe vykonali něco ku své spáse. Potřebovali, aby je někdo držel a vedl k nebi, jako matka, která drží a vede dítě, které ze slabosti nedovede chodit. Ten "někdo" mohl býti ovšem jedině Bůh.

Takové pomoci Boží si lidé nezasluhovali a také budoucně zasloužiti nemohli. U spravedlnosti Boží platí však přesně a nezměnitelně: "Něco za něco a nic za nic, za zásluhu milost a spásu, bez zásluhy opak." A tu Láska a Milosrdenství Boží vzhledem na slabost a bezmocnost lidskou ustanovily, že Syn Boží stane se člověkem a svým božsko-lidským utrpením a smrtí zjedná přirozenosti lidské nadpřirozené zásluhy, z nichž by lidstvu vytryskl spásný pramen milosti a z milosti pak život věčný.

Pokračování

HOVORY O VÍŘE

(Pokračování ze str. 4.)

couzštině "purgatoire", v angličtině "purgatory" a znamená to očistný proces pro duši zesnulého. Že existuje očistec, dosvědčuje nám Písmo sv. jak Starého zákona, tak i Písmo zákona nového. V druhé knize Makkabejská čteme: "Jest svaté a spravedlivé myšlení za mrtvé se modliti, aby od hříchu byli zproštěni. Proto zařídil tento smír, aby je vykoupil z hříchu" (II. Mak. 12, 45). V evangeliu v. Matouše čteme o podobenství o hospodáři, který se svými služebníky činí vyúčtování. A tam je zmínka o žalář, do kterého byl uvržen služebník nemilosrdný, "dokud by nezaplatil až do posledního haléře" (Mat. 18, 34). Tento žalář nazývají svatí Otcové očistcem. Jde o očistu ohněm lásky. Bůh připravuje duši dosud neočištěnou plně na blažené patření a trpící duše po mstě člověka touží živelně po Bohu a právě její láska k Bohu ji naplňuje žhavou bolestí za hříchy, jichž se dopustila na zemi. Jako málo víme o tom, v čem spočívá očistcový oheň, tak málo také víme o délce tohoto očistcového pochodu. Naše časové pojmy o slunečním roku, měsíci a dni asi neplatí pro duše zesnulých. Modlíme-li se za duše v očistci a získáváme-li jim odpustky, ponecháváme vše milosrdenství Božímu, jak a kdy přijme k sobě duši trpící v očistci. Co to tedy znamená, že jsme získali odpustky čtyřiceti dnů nebo sedmi kvarantén tj. 7x40 dnů nebo sedmi let? Tím se vyjadřuje délka veřejného pokání, které museli odpykávati první křesťané za spáchané veřejné hříchy. A takovou míru odpuštění získává pak duše v očistci, které přisvojujeme uvedené odpustky.

Otcové druhého sněmu vatikánského zdůrazňují: "Tento posvátný sněm přijímá s velkou úctivostí tuto úctyhodnou víru našich předků o životním společenství s bratry, kteří jsou v nebeské slávě nebo se očišťují po smrti; znovu též předkládá věřícím rozhodnutí posvátných sněmů II. nicejského, florentského a tridentského" (Lumen gentium, čl. 51). Proč si tedy představuje duše v očistci uprostřed plamenů očistcových? Z toho důvodu, poněvadž je těžké si jiným způsobem představit bolest z lítosti a živelnou touhu po Bohu u duší v očistci. V Písmu svatém je často oheň používán jako obraz očišťování. Podobně jako na obrázcích nejsv. Srdce Ježíšova viditelné srdce s vyšlehujícími plameny znázorňuje nekonečnou lásku Ježíšovu k nám a trnová koruna kol srdce urážky, jež se mu činí. Je zřejmé, že ve skutečnosti srdce Ježíšovo není v plamenech a rovněž trnová koruna neobjímá jeho srdce, vždyť na nebi nemůže vůbec trpět. Nejde také o tělesné srdce Páně, nýbrž o srdce jako obraz jeho nekonečné lásky.

Pokračování

Mary Louise Clancy:

Ved'te své děti k práci od útlého mládí!

"Nechápu, co se to stalo s mou dcerou. Vždyt' doma jsme měli tak šťastný život, a ve skutečnosti jsem za ni všechno dělala sama." Psychiatři, sociální pracovníci a kněží často slyší stížnosti tohoto druhu od matek dnešní nedisciplované mládeže. Nejvíce je udivuje, že svým dětem věnovaly všechnu svou pozornost a péči a ony se jim potom tak špatně vydařily.

Některá matka si snad postěžuje své přítelkyni: "Moje děti jsou beze mne tak bezmocné." Tím si ve skutečnosti blahopřeje, jak účinnou je hospodyňkou, když ani nepotřebuje pomoci svých dětí. Katolický psychiatr Dr. Vincent Gerty k tomu však říká: "Taková přehnaně pečlivá matka prokazuje svým dětem špatnou službu. Nenaučí-li se děti vykonávat drobné práce pokud jsou ještě mladé, bude pro ně velmi nesnadné zvyknout si na naléhavě zodpovědnou činnost, až dospějí. . . . Některé matky se sice pokusí žádat své děti opomoc ,avšak pak jsou nespokojení s výsledkem. Dítě nevykoná přesně to, co si matka přeje, anebo jak si to přeje, a proto matka ztratí trpělivost a v budoucnu si všechno udělá sama. Domácí práce však musí být ukládána s patřičným postojem. Vezměme například matku, která pošle své ochotné, avšak nezkušené dítě do jednotkového obchodu na nákupy. Dítě pak může přinést domů věci, které nejsou přesně to, co si matka přála. Začne-li pak matka hned hartusit na své dítě a karat je k vůli jeho omylům, dítě si to po druhé dvakrát rozmyslí, než přijme zodpovědnost, která mu přináší výčitky a ne pochvalu.

Učit děti je tvrdá práce, která si vyžaduje, aby při případném neúspěchu se nezrátcela trpělivost. Jinak bude pro rodiče stále nesnadnější naučit své vyrůstající děti něčemu užitečnému."

Dr. Gerty navrhuje, aby rodiče odměňovali práci svých dětí. Namísto aby jim dávali automaticky peníze na jejich drobné útraty, at' je učí vydělávat si konáním různých domácích prací. At' se záhy učí vydělávat si na své vlastní potřeby. S tímto školením je nutno začít ihned jakmile dítě k tomu má schopnosti. At' se mu svěřují nejrozmanitější práce, od krmení psa, mytí nádobí a žehlení až po roznášení ranních novin. Je však důležité, aby dítě vykonávalo tyto práce pravidelně, aby si tak zvyklo na soustavný životní řád. Konáním zodpovědných prací se dítě také učí mít důvěru v sebe a zároveň se školí jeho praktické schopnosti. Jde-li dítě například pravidelně nakupovat, naučí se znát to, co potřebuje jeho rodina, navykne si kupovat hospodárně, všímá si věcí, které jsou na výprodeji a nakonec je schopno i vybrat náhradní věci, není-li požadované zboží právě na skladě.

Dr. Gerty však zároveň varuje matky, aby ani v této věci nepřeháněly a nedostaly se do opačného extrému. Nesmějí chtít učinit ze svých dětí vysoce kvalitní a výkonné "modely", jimiž ani ony samy nikdy nebyly. Od dítěte se nemá žádat více než je schopno vykonat. Cílem výchovy má být učinit z dětí zodpovědné osoby, a nikoliv naplnění perfekcionistického ideálu, který chováme ve své obrazotvornosti. Jinak z nich uděláme — podle základních psychologických rysů jejich osobnosti — buď rebely proti společnosti anebo nemehla, trpícím poraženeckým komplexem.

Otázka Kypru stále nevyřešena

Vídeň. — Pod patronací Kurta Waldheima, generálního tajemníka O.S.N., byla ve Vídni právě zahájena pátá schůze delegátů Řeků a Turků, na které se má jednat o mírovém vyřešení problému ostrova Kypru. Jednání o této věci jsou velmi zdlouhavá. Z řecké strany jsou obavy, že Turecko se ve skutečnosti nezajímá o federální vyřešení problému Kypru, nýbrž že pouze chce dosáhnout konsolidace dnešní situace "de facto".

Nečeká se, že Turecko na potvrzení svého dobrého úmyslu učiní nějaké velkodušné gesto — že například vrátí město Famagusta padesáti tisícům řeckých uprchlíků; při nejlepším se pouze asi dosáhne toho, že sporné strany se dohodnou na utvoření dvou komisí, které s pomocí svých vlád budou studovat teritoriální a ústavní otázky, spojené s řešením kyperského problému. — Německá spolková republika poslala uprchlíkům na Kypru 3,000 tun obilí.

BLOUDIL JSEM CIZINOU

(Otci F. Mikulovi k 70. narozeninám)

Bloudil jsem chladnou cizinou
od jedné země k druhé,
napájel duše bratří svých,
at' bohaté, či chudé.

Po dlouhých cestách exilu,
na retech Boží slova,
šeptám za svého bližního,
za děti bez domova.

Za vlastence a drahou zem,
jež spontána se sklání,
za srdce zvonů katedrál,
jež volně nevyzvání.

Jsem knězem, Božím pastýřem
a přece smutno je mi,
že není v lidech více lásky
na této malé zemi.

Přejem Vám, otče Mikulo,
štěstí a zdraví moře,
kytici z vonných šeříků
a s ní pražádné hoře.

Váš Přemek Kocián
a přátelé.

Některé menšinové skupiny v U.S.A. ve stavu vření

Washington. — Oddělení departmentu spravedlnosti CRS (Community Relations Service), mající pouze 103 zaměstnanců, založené v roce 1964, aby zastávalo roli zprostředkovatele a smiřovatele v neshodách, vzniklých k vůli porušování práv rasových a národnostních menšin, právě upozornilo ve své obšírné zprávě na nezvykle vysoký počet incidentů v roce 1975 — celkem jich bylo asi 200 — při kterých došlo v amerických velkoměstech k střetnutím mezi policií z jedné strany a španělsky mluvícími Američany nebo černochy či americkými Indiány z druhé. V této zprávě byly vysloveny obavy, že v roce 1976 by tyto incidenty mohly degenerovat ve "větší tragedie". Ze španělsky mluvících Američanů jeví nejvíce neklidu Portorikáni a "Chicanos" neboli Američané mexikánského původu.

Nucená rasová integrace nepřinesla klid a harmonické soužití ras, jak američtí vládci čekali, nýbrž naopak způsobila stálé rasové třenice. (Stejně také násilné vtlačení americké školní mládeže do pohlavního života nepřineslo ani očekávané snížení zločinnosti mladistvých ani čekané zlepšení jejich školních výsledků. Čekalo se totiž, že studenti obecných, středních i vysokých škol se budou více zajímat o studium, budou-li mít na večer zajištěnu zábavu ze sexuálního života; naopak studenti se stali posedlými sexem a o učení se zajímají ještě méně než dříve.) Zmíněné menšinové skupiny požadují dvojjazyčné vyučování, najímání svých vlastních lidí do práce a na zodpovědná místa, nechtějí, aby se policie "míchala do jejich záležitostí" v případě, že jejich národnostní příslušníci porušují veřejný pořádek atd. Mluvčí CRS prohlásil: "Události z roku 1975 ukazují nejen že Spojené státy nejsou tavicím kelímkem, nýbrž že ještě budeme musit urazit dlouhou cestu, než se staneme opravdu pluralistickou společností."

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
pořádá
pro mladou i starší generaci
v sobotu 27. března 1976 v 8:00 p.m.
v budově Sokol Tábor, 1602 So. Clarence Ave., Berwyn, Illinois
VEČER TRAMPSKÉ PÍSNĚ
(pásmo zpěvů, obrazů a mluveného slova)
V programu tohoto zábavního večera vystoupí hosté z Kanady, členové 20-členné pěvecké a instrumentální skupiny STOO — Spojené trampské osady Ontario.
Cocktails. — Studené buffet a importovaná vína od 7:00 p.m., o přestávce a po představení.
Vstupné $5.00
Nečíslované vstupenky v předprodeji: v úřadovně ČSNRA, 2137 So. Lombard Ave., místnost 202, Cicero, Ill. Tel. 656-1117; u členů chicagského oblastního výboru ČSNRA; u firmy F. Pancner, 6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Srdečně blahopřejeme

našemu milému příteli — vzácnému knězi exulantu, obětavému a horlivému pracovníku na vinici Páně i na roli národní

ThDr. FELIXU MIKULOVI,

býv. profesorovi pražského arcibiskupského semináře a theologické fakulty Karlovy university,

k jeho 70. narozeninám,

kterých se dožívá v Clevelandu v sobotu 27. března 1976.

Vyprošujeme mu od Pána Boha do dalších let pevné zdraví, spokojenost a hojnost Božího požehnání všem jeho ušlechtilým snahám — aby nás svým slovem i příkladem dále vedl a posiloval.

Přátelé z Clevelandu.

JOHN T. CHRASTKA MEMORIAL CHAPELS
Since 1909
Mrs. John T. Chrástka
6301 W. CERMAK RD. BERWYN, ILL.
Tony Gavenda *George A. Will*
242-2990; 788-8240; 652-1023

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

JE UŽÍVÁNÍ UKLIDŇUJÍCÍHO LÉKU VALIUM RISKANTNÍ?

Valium je lék, který ve Spojených státech lékaři nejčastěji předpisují pro léčení celé řady symptomů, jimž se obycejne davají málo jasné názvy "nervosita", "úzkostné stavy", "starosti" a podobně. Někteří lékaři však vyslovují pochybnosti o účinnosti tohoto léku a varují před jeho možnými nepříznivými následky. Gilbert Cant, dřívější lékařský dopisovatel magazínu "Time" napsal nedávno článek "Syndrom léku Valium", který zde podáváme v překladě.

* * *

Pouze asi 16 či 17 procent léku Valia je ve Spojených státech prodáno nemocnicím, kde ho je používáno k přesně vymezeným účelům. Asi 13 procent ho jde do všeobecných nebo do specialisovaných nemocnic, čtyři procenta do vojenských nemocnic a jedno procento do nemocnic pro mentální choroby. Ani laboratoře Roche, výrobci Valia, nejsou schopny udat, kolik ho kupují útulky pro přestárlé, protože tyto si jej obstarávají u velkoobchodníků. V každém případě se zdá jasným, že 80 procent Valia, spotřebovaného ve Spojených státech, možná i více, projde ústy obyčejných občanů, kteří si stěžují na starosti, na úzkostné stavy a na nervy. Zdrcující většina těchto lidí žije ve městech nebo na předměstích. Sami si nemohou dovolit jít k psychiatrovi; proto jdou pouze k obyčejnému lékaři a dají si předepsat něco pro své "strhané nervy".

Lékaři obyčejně mají příliš mnoho práce, aby se mohli věnovat celou hodinu pacientovi, stěžujícímu si na nejasně vymezené potíže, projevit mu pochopení a poskytnout povzbuzení do života. Proto mu předepíší něco "pro nervy", obyčejně Valium, které je nutno brát čtyřikrát denně v malých dávkách nebo "podle potřeby".

Tato lékařská praxe sice není ideální, avšak pro miliony trpících to je to nejlepší, co mohou obdržet. Dr. Nathan Kline z Rockland State Hospital v New Yorku říká, že lékaři mohou tímto rychlým způsobem posloužit 10 až 15 krát více pacientům než by zajistily zdlouhavé a nákladné procedury psychiatrů a psychologů.

Dr. Donald F. Klein z Long Island Jewish—Hillside Medical Center se domnívá, že Valium a jiné podobné léky pomáhají asi polovině pacientů, kteří si je dají předepsat. Asi 25 až 30 procent pacientů, stěžujících si na citové a náladové problémy, se cítí lépe, obdrží-li pouze "placebo" neboli pilulku, která ani neškodí ani nepomáhá. Pedepíše-li lékař účinný lék jako Valium, 70 až 80 procent lidí pocítí zlepšení, což i sám lékař může ověřit. Dr. Klein však říká, že z toho počtu je nutno odečíst ty pacienty, kterým by bylo lépe i po požití pouhého placeba; tak zbývá 50 procent pacientů, kterým lék Valium opravdu pomohl. Zbývajících 25 procent nepocítí žádného zlepšení.

Kdo jsou tito pacienti? Když Dr. Michael B. Balter z Národního ústavu pro mentální zdraví pracoval v Ústavu pro studium společenského chování v Berkeley, Calif., byl v čele skupiny vědců, kteří interviewovali 2552 obyvatel San Francisca. Tito vědci shledali, že 22 procent interviewovaných užívalo v roce, který předcházel, léků pro psychoterapii na lékařský předpis. Z nich pak 44 procent užívalo léků proti úzkostným stavům; v polovině případů tímto lékem bylo Valium.

Mezi pacienty, užívajícími léky pro uklidnění, je dvakrát více žen než mužů, většinou nad třicet let věku; dvaapůlkrát více žen než mužů užívá léku Valia. Dvakrát více žen než mužů užívá těchto léků v silných dávkách. Spotřeba těchto léků stoupá, postupujeme-li v USA z východu na západ. V horských státech a na západním pobřeží se jich užívá mnohem více než na východě.

Žádné doposud zjištěné vědecké údaje nevysvětlují obrovský úspěch Valia. Jedna věc však je jasná: tento lék se objevil na trhu právě v době, kdy o něj projevovaly zájem jak veřejnost tak i lékařské povolání. Dřívější léky jako Miltown a Librium vytvořily příznivou atmosféru. Nejdůležitější pak je ta okolnost, že lékaři předpokládali, že tento lék nezpůsobuje návyk, a že ti, kteří ho užívají, nemohou spáchat sebevraždu.

Menšina lékařů však nesouhlasí s těmito dvěma předpoklady. Dr. Marie Nyswanderová, odvážná a velmi vážená pionýrka v léčení návyku na heroin pomocí metadonu, prohlásila bez okolků, že Valium způsobuje ještě horší návyk než Heroin, morfin či Demerol. Také řekla, že návykem se zvyšuje tolerance tohoto léku, a že pacient stále zvyšuje jeho dávku, až nakonec dospěje k množství, které může být smrtelné.

Mnozí psychiatři sice nesouhlasili s tímto upřílišněným útokem, avšak raději mlčeli. Svůj hlas pozvedl pouze Dr. Karl Rickels, profesor psychiatrie a farmakologie na universitě Pennsylvánie, který prohlásil: "Je směšné prohlašovat, že pacienti, trpící úzkostnými stavy, by měli užívat léků pouze několik dnů. Naprosto nesprávné pak je tvrzení, že 50 pilulek Valia tvoří smrtelnou dávku." Kdyby Valium bylo opravdu smrtonosným lékem, jistě by o tom dnes už byly záznamy v rejstříku vrchního vyšetřujícího lékaře v New Yorku. Dr. Dominick J. Di Malo, který nyní zastává tuto funkci, však říká, že nemůže nalézt ani jediný případ, kde by Valium samo bylo příčinou smrti.

Výrobce Roche upozorňuje na to, že předepisující lékaři často zapomenou nebo opomenou varovat své pacienty před některými následky užívání Valia. Zde je několik praktických příkladů:

Pacient, užívající Valia, se může stát ospalým; proto je nebezpečné, řídí-li auto nebo obsluhuje stroj, jehož chod je příliš rychlý nebo jehož váha je značná.

Valium se sice chemicky neslučuje s alkoholem, avšak jejich účinky se zesilují. Tak například požití dvou nevinně vypadajících tabletek tohoto léku s dvěma malými sklenkami vína Martini vyvolá u člověka silně zmalátnělý stav.

Žena, která je těhotná nebo která se má brzy stát těhotnou, by neměla užívat Valia ani jiných léků. Valium totiž snadno pronikne placentou; jeho účinky na lidský zárodek jsou sice dosud neznámy, avšak mohly by být škodlivé.

Někteří lidé, zejména starší, projevují nepříznivé reakce na Valium. Namísto aby jim byli uklidnění jím jsou naopak rozrušeni, někdy i nebezpečně.

Není pochyb o tom, že někteří lékaři přehánějí v předpisování Valia. Tohoto léku se často zneužívá. Moralisté a někteří sociologové nazývají naši kulturu rozkošnickou a poživačnou; rozšířené užívání Valia však není příčinou tohoto stavu naší společnosti, nýbrž pouze jeho symptomem. Užívá-li se Valia náležitě podle pokynů zdravé mediciny, pak má pouze léčebné vlastnosti. Lidé však jsou schopni ho zneužívat, stejně jako zneužívají všech dobrých věcí.

Dr. Jiří S. Benson:

MĚJME SE NA POZORU PŘED ORGANIZACÍ MCPL!

Dne 30. srpna 1966 se kdesi v našem národním městě konal soukromý oběd, na kterém byli přítomni senátoři Jacob Javits, Clarke a McGovern, representanti Fraser a Fulton jakož i Joan McKinney-ová, členka Světového federalistického hnutí. Při tomto obědě byl vysloven návrh na založení v Kongresu jednotné akční skupiny, která by si vzala za úkol koordinovat zájem o mír ve světě pomocí mezinárodního práva. O měsíc později pak organizace MCPY (Members of Congress for Peace Through Law) otevřela ve Washingtoně několik bloků od Kapitolu svou úřadovnu.

Cíle MCPL.

Cíle této organizace jsou popsány v "Encyklopedii sdružení" v oddělení "Organizace veřejných záležitostí" tímto způsobem: "Koordinovat kongresní péči o světový mír zvláštní akcí pro rozvoj mezinárodní spolupráce, usilovat o posílení Spojených národů a o podniknutí jiných kroků, nutných pro dosažení všeobecného a úplného odzbrojení, které by bylo vnuceno všesvětovým zákonem."

Od té doby pak tato organizace, jejíž členové příslušejí k oběma politickým stranám a k oběma komorám U.S. Kongresu, dosáhla, jak se zdá, některých částečných cílů.

Úspěchy MCPL.

Jedním z prvních cílů této nové organizace bylo skončení účasti Spojených států na vietnamské válce. Nebyl brán ohled na to, má-li se v této válce dosáhnout vítězství a nehrozí-li nám ve Vietnamu nebezpečí konečného neúspěchu. Pouze šlo o to, dostat se z Vietnamu ven. Tato skupina sponsorovala návrh zákona pro skončení U.S. účasti v jihovýchodní Asii. Tento návrh byl sice přijat teprve až v roce 1973, avšak zmíněná skupina dosáhla svého cíle.

Jiným jejím naléhavým objektivem bylo zlepšení a normalizace vztahů s Pekingem. Někteří Američané se domnívají, že naše smíření s čínskými komunisty pomohlo Číně podobně jako pomohlo Sovětskému svazu poskytnutí úvěru, potravin, strojů a technologie. Teprve později se ukáže, zda tito Američané mají pravdu.

Třetím objektivem této organizace bylo snížit rozpočet na národní obranu Spojených států. Organizace MCPL vedla o této záležitosti své vlastní šetření a předložila své vlastní návrhy, z nichž některé i uveřejnila, odlišné od návrhů, předložených Kongresu normálními výbory Senátu a Domu representantů. Tak rozpočty na národní obranu byly rok od roku snižovány, až se nakonec Spojené státy staly druhou vojenskou mocností za Sovětským svazem.

Jinými objektivy bylo zvýšení výpomoci komunistickým zemím a utopický sen o totálním odzbrojení ve světě, jež by bylo vnuceno mezinárodním právem.

Organizace MCPL je soukromě financována; její členství je tajné.

Organizace MCPL obdržela při svém založení do vínku $10,000 a od té doby je stále financována ze soukromých darů. V roce 1971 její rozpočet dosáhl $250,000. Nyní sestává ze 127 členů, kteří si říkají "liberálové" a "rebelové". V její úřadovně v 201 Massachuetts Ave., N.W., Suite 210, Washington, D.C., pracuje aspoň osm odborníků, někteří celý den, jiní pouze část dne. Tato organizace uveřejnila seznam svých úředníků a členů svého správního výboru, avšak neuveřejnila seznam všech svých členů. Jeden její člen vysvětlil důvod tohoto opomenutí takto: "Vyžádalo by si to příliš mnoho času vysvětlovat, že MCPL není ani radikální mírovou organizací, ani jinou organizací pochybné povahy." Některé její konference byly placeny organizacemi "Fund for New Priorities in America" a "Committee for a Vote on the War".

Členové prohlašují svou oddanost "vzájemné závislosti".

Nedávno 10 členů MCPL přijelo do Filadelfie podepsat nové "Prohlášení vzájemné závislosti" za sebe a za 117 ostatních členů této organizace, rekrutovaných v U.S. Kongresu. Tento dokument požaduje mimo jiné "jednu světovou společnost, závislou na společných hospodářských zdrojích, spojenou svazky společného lidství a sdruženou ve společném úsilí na planetě zemi". Říká, že "má-li být založen nový světový řád soucitu, spravedlnosti a bezpečnosti, je nutné, aby se lidstvo osvobodilo od omezení národních předsudků . . . aby všechen lid byl součástí jednoho světového společenství".

Tito lidé užívají svých práv amerických občanů ke zničení ústavy Spojených států; chtějí vydat Ameriku na milost a nemilost Světovému soudu a Světové vládě. Co podnikneme my ostatní? Chce Amerika připustit, aby byla podřízena plné kontrole této sobecké skupiny, která už teď z velké části kontroluje Spojené národy?

Jednání o budoucnosti Rhodesie přerušena

Johannesburg. — V pátek 19. března byla přerušena jednání mezi bělošskou vládu Rhodesie a černošskými politiky o budoucnosti této země; obě strany pak učinily apel na Britsko, aby hledalo účinné řešení rhodeské otázky. Premiér Ian Smith pak v sobotu prohlásil novinářům, že nikdy nepřipustí vládu černošské většiny v Rhodesii, nýbrž pouze vládu, ve které černí a bílí Rhodesané budou spolupracovat.

Politický vůdce černochů Joshua Nkomo na to řekl, že Smith si tím vyvolil válku před mírovým řešením. Zambijský president Kenneth Kaunda ze své strany poznamenal, že tento neúspěch jednání znovu dokazuje, že mírovou strategií se na světě nedosáhne ničeho. Guerilová válka, která je nyní v Rhodesii v plném proudu, prý bude ještě zintensivněna. Učinil apel ke všem národům světa, které věří ve svobodu a v lidská práva, aby podporovaly věc rhodeských guerilů. Podobně se vyslovili i jiní afričtí politikové, včetně uganského presidenta Idi Amina.

Mluvčí britské vlády prohlásil, že Britsko zasáhne do této rozepře pouze za předpokladu, že Smithova vláda bude souhlasit s brzkým přechodem k většinové vládě v Rhodesii.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

V komunistických zemích, zvláště v Československu, je velkým problémem pro mladé novomanžele získati byt. Léta čekání a nejistoty, jak dopadne kádrová prověrka, věci jen zhoršují. Novomanželé bydlí zatím odděleně, každý u svých rodičů. Tento rozdvojený život má v mnoha případech za následek mravní rozklad manželství, což ukazuje hrozivá statistika rozvodů. Přesto úřední komunistické statistiky obelhávají veřejnost. Bytová výstavba prý byla splněna na sto procent, ale jen ve stavebnictví pro sovětské důstojníky, pro které se staví urychleně nádherné vily v Milovicích, v Mladé Boleslavi a v jiných posádkových městech republiky, kde jsou usazeni sovětští vojáci. Pobyt v ČSSR je jim odměnou za jejich věrnost komunistické straně. Aby nebyl náš lid drážděn, jsou tyto objekty pro veřejnost uzavřeny.

Na základě těchto skutečností, jsem si dovolil napsati satyrickou povídku.

Nebe se spojilo deštěm s ulicí, která zela prázdnotou. V šedém průjezdu domu se k sobě choulí mladý párek, který se zde schoval před deštěm. Neměli ani deštník, aby mohli přejíti do útulnějšího prostředí. "Já snad umřu zimou, zatracený lijáku," drkotala mezi zuby mladá dívka. "To je jenom přeháňka, Haničko . . . to zase přejde," těšil ji její mládenec. "Jo, přejde," vzdychla dívka, a její oči sledovaly kalné potůčky, počínající v průchodě tvořit malá blátivá jezírka. "Kdybych byla doma v teple, tak mně to nevadí, ale tady! Víš, hochu, jak jsem unavena z té dřiny v továrně!" "Ale, Haničko, až se vezmeme, tak bude konec tomuhle nesmyslnému chození." "Až se vezmeme??" — ptá se Hanička v bubnování dešťtových kapek. "To říkáš pořád! Ale co potom?" A v očích Haničky se objevil otazník. "Potom budeme mít své vlastní hnízdečko, do kterého nám nebude pršeti. Nastanou nám krásné časy a aspoň nebudeš umírati zimou." — "Jak to dovedeš krásně zabalit; víš ty o nějakém takovém hnízdečku? Vždyť i stromy jsou pomalu zabrané a ty tu mluvíš o takovém nesmyslu. Vlastní hnízdečko, to nemají zde již pomalu ani ptáci. Jó, takhle kdyby si byl bratr-rudoarmějec." — "V úterý jsou všichni u vás doma, já přijdu a při oslavách narození tvé maminky požádám o tvoji ruku," odhodlaně praví chlapec. "Svatbu uděláme co nejdříve a potom . . . " — "Co potom? — Potom já, já zase bude bydleti u svých rodičů a ty tam, kde jsi: v tovární ubytovně." — "Ale proč, Haničko? Já se odstěhuji z tovární ubytovny, vždyť se tam nedá vůbec spát. Pracujeme na tři směny, abychom splnili dodávky Sovětům. Tam ty mašiny tvou ve dne v noci. Tak já se odstěhuji a za tři-čtyři roky budeme míti vlastní byt." — "Cože? A kde budeš čekat ty tři-čtyři roky?" "No přec máš, Haničko, pokoj." "Ano, mám, ale se mnou tam spí moje sestra." "No, tak se odstěhuje," vyhrknul ze sebe Tomáš. "Ale kam," usmála se lehce Hanička; "víš přece dobře, že máme jen tři malé místnosti. V kuchyni spí dědeček s babičkou, neboť oni jsou vlastníkem bytu. Ve druhé místnosti spí tatínek s maminkou, ve třetí já a sestra, místnost je však přehrážena, neboť tám spí též bratr Láďa. Tak by nám asi zbývala jen ta malá koupelna a my bychom mohli spáti ve vaně. To by možná šlo," usmála se Hanička a podívala se na obličej svého snoubence, kterému se dělala na obličeji vráska. "Vždyť víš, Tomášku, že moji rodiče mají podanou žádost již tolik roků a ještě byt nedostali. Tak nebuď smutný, a pojďme domů, přestalo již pršet."

Ano, milí čtenáři, tak to vypadá v tom komunistickém ráji nejen po stránce bytové, ale možno říci po všech stránkách. Ovšem, přál bych vám viděti ty přepychové vily, ve kterých bydlí ti, kteří náleží do partajní komunistické hierarchie. Tak nebydlelí ani tak zvaní kapitalisté. Vily, obklopené nádhernými zahradami, ovšem oplocené a hlídané, aby prostý občan nemohl dovolit podívati se, jak a v jakém prostředí bydlí ti, kteří vládnou "ve jménu dělníků a rolníků". Nejen nádherné vily a přímo královské platy, ale k tomu ještě dostávají v jejich privátním Tuzexu zahraniční pochoutky — a to zadarmo. Ovšem, tyto vily nelze ani přirovnati k přepychovým budovám moskevských mocipánů na Krymu. Tak přepychově nebydlili ani ruští carové. A také tam nemá obyčejný občan — (ani řadový komunista) — volný přístup. Takový život, o kterém se nám ani nezdá, vede tak zvaná "Nová třída". Tak bydlí ti Brežněvové, Kosyginové, Husákové, Štrougalové atd. — ve jménu pracujícího lidu, ač sami v životě obyčejné na práci ani nesáhli.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím, všechny vás pozdravuji, prosím o modlitby za staré a nemocné, děkuji všem čtenářkám a čtenářům, jimž se to mé povídání líbí. Bůh vám všem žehnej a věřte, že bych si jen přál, aby Amerika prohlédla.

Karel Peklárek.

CHICAGO, ILL.

Jak zmrzlý tchoř uživil dvě rodiny.

Stalo se to stalo v jihočeské Bechyni. Ve dvacátém devátém roce byla tuhá zima v jižních Čechách. My jsme toho léta zrovna o žních vyhořeli. Postavili jsme s velkým úsilím jen jednu světnici a na čtyřech sloupech otevřenou stodolu. Další jsme tam ze stohu obilí, které se ještě na poli zachránilo. Mlátičku jsme měli na ruční pohon; to znamená, že dva lidé museli po každé straně kovového bubnu točiti "do zblbnutí". Protože naše rodinka se rozmnožila o malou dcerku, tak jsem přizvala mladou paní Marii, matku čtyř dětí, a s ní jsme točily mlátičku už šestý den v té zimě, na mraze, skoro venku. Můj muž nakládal do bubnu. Teta dávala pozor na děti.

Zrovna na podzim půjčil můj muž stokorunu na školné jinému studentovi, který s ním studoval v Praze na inženýra. Ten mu svatosvatě slíbil, že do vánoc mu ji poštou vrátí.

Byla sobota, mrzlo jen praštilo, celý západ hořel na mráz. Točily jsme stejnoměrně a snopů ubývalo. Naše chalupa byla u říčky pod vrchem, a tak bylo vidět na kostelní hodiny na věži se strany. Po třetí hodině jsme zastavily "mašinu" a vyhlížely jsme listonoše. Celý den jsem se už třásla, jestli přítel bude držeti slovo a peníze pošle. Měli jsme opravdu starost. Doma ani koruna a musím vyplácet naši pomocnici, jejíž muž byl už půl roku bez práce. Bydleli sice v obecním domě zdarma, ale ona živila sama celou rodinu drobnými těžkými výpomocnými pracemi. O nás jsem takovou starost neměla; mléko a brambory jsme měli, ráda dám i sousedce-pomocnici, — ale nebylo haléře na petrolej do lampy ani trochu omastku, ani cukru, a zítra měl být Štědrý večer. Hrůzou mi vstávaly vlasy na hlavě, co ji řeknu, že nemám pro ni ani korunu. Potila jsem se v tom mrazu, ač mně mrzly ruce a nohy. Pošťak nešel a nešel.

Poslední snop jsem zvedala, ale přála jsem si přitom, aby bylo ještě ráno, aby mi aspoň ta naděje zůstala; ráda bych byla znovu pracovala do večera a doufala, že ten "lisťák" přijde.

Snopy se u nás tehdy kladly na mlat na syrové borové větve, aby od země nezatuchlo zrní ani sláma. Jak jsem pokládala ten poslední snop na stůl před mlátičku, ohlédnu se a vidím, že na těch větvích leží natažený zmrzlý veliký smavohnědý tchoř s dlouhým krásným ohonem. Jéjej, to jsou peníze! Jen je zvednout! — břeskło mi hlavou. Zimní chlupy se mu lesklý jako lišce, chytla jsem ho za tu hlavu a smála jsem se i plakala radostí. Bůh mě přece neopustil. Z čerstva jsme ten poslední snop vymlátily a oči nám už jen zářily. Teta mezitím podojila kravky, Mařence-pomocnici jsem dala brambory do košíku, nalila mléka do bandasky a do druhé bandasky dobrou mléčnou-kyselou bramboračku. Tchoře jsem dala opatrně do pytle a hajdy s ním nahoru do města. Mařenka šla se mnou a už vesele vyšlapovala ve sněhu. Zavedla mě ke kupci u hřbitova. Marie poznala, že asi peníze nemám, a že ten tchoř zachránil situaci. Nic se sice neptala, kdy ji zaplatím, ale povídá: "Paninko, musíme být chytré. Půjdeme nejdříve ke Gottliebovi, a uvidíme, co nám ten dá. Stará obchodnice zavolala tátu a ten povídá: "Nu, víc jak 20 korun vám dát nemohu." Milá Mařenka sáhla po tchořovi: "Ne, to nedáme"; vytrhla mu zmrzlé zvíře z ruky a již jsme byly u dveří. Starý za námi volal: "Dám 25 korun," — ale milá Máňa vedla svou: "Paninko, paninko, ten má cenu rozhodně dvakrát tolik. Pojďte pryč." Ještě jsme se zastavily u druhého, ten nám dával 35 korun. Ale milá Mařenka byla v ráži, a — že "prý se poradíme", a již byla ze dveří. Já již v duchu počítala, že po zaplacení jejího výdělku ještě mě trochu zbyde na petrolej, cukr, i na trochu mouky. Ale ona zastrčila tchoře do pytle a utíkaly jsme spolu na náměstí k Izákovi. — "Vidíte," říká mě rozpustile, "to by nás byl ten první natáhl!" Již měli ale zavřeno u Izáků. Starý měl po šábesu, avšak když spatřil našeho tchoře, vyskočil po něm, až se mu karmulka na hlavě pohnula. "Pantáto, co dáte?" On se povytáhl a povídá: "Čtyřicet!" "A to my nedáme!" — a zase ke dveřím. Já jsem již měla opravdu vztek. Ale po chvíli dával 45 korun, a na konec přece jen přidal ještě pětku, abychom mu prý neodnesly štěstí na týden. Přinesl z příštěnku padesátku v drobných. — Vyšly jsme odtud stěží zadržujíce smích a za rohem jsme se dělily. Přidala jsem jí z radosti 7 korun k výdělku a ona pelášila k domovu. Já zase utíkala ještě k řezníkovi pro kousek masa na karbanátky, koupila cukr i petrolej a ještě zbylo na malého kapra na Štědrý večer. Teta pro něj doběhla na sádky.

Druhý den o Štědrém večeru jsme měli dokonce i upečené cukroví na vánočním stromečku a svíčičky, z kterých měla největší radost naše malá Kristinka.

A tak dvě rodiny měly šťastné vánoce, zaplacené tchořím životem. Obchodník Izák ještě vydělal aspoň 25 korun, ne-li více. Ještě po létech, když jsme se setkaly s Mařenkou a děti už odrostly, musely jsme se při vzpomínce na zmrzlého tchoře srdečně vždy zasmát, a divit se Dobrotivosti Boží, která svých věrných vskutku nikdy neopouští.

Tetička z Bechyně.

MICHIGAN:

Ctěná redakce,

zasílám $15.00 předplatné na Hlas Národa a $5.00 na tisk k uctění památky mého muže. Je tomu 5 let, co si jej Pán Bůh povolal. Byl to dobrý člověk, podporoval vše, co bylo české a katolické. Byl rodákem dp. Aleše Macháčka. Srdečné díky patří vám všem, kteří jste se přičinili, že Hlas Národa vychází.

Upřímně zdravím všechny v redakci a rovněž všechny odběratele.

Mary Kubík
Lennon

Vážení,

nejsem schopna vyjádřit vám své díky za to, že jste se ujali vydávání českých novin. Ze srdce vám děkuji a modlívám se za vás. Nedovedete si snad ani představit, jak mně bylo těžko, když byl oznámen konec vydávání Katolika. Když jsem tu zprávu viděla, nemohla jsem ji ani souvisle číst. Jsem takový zdecimovaný trosečník a pro útěchu se utíkám jen k Pánu Bohu a českému slovu a proto znovu zaplať Pán Bůh.

Snad někdy později vám napíši, pro dnešek končím. Posílám vám předplatné — zasloužíte si podpory.

S veškerou úctou
Pluhařová
Lansing

TEXAS:

Naše krajanka Františka Posedníková z Texasu se v létě dožije 100 let

Paní Františka Posedníkové se narodila v okrese Williamson nedaleko Taylor, Texas, před sto lety. Její otec se doslechl, že v okr. Bell jsou na prodej dobré farmářské majetky a tak se tam vypravil. Tehdy tam byly malé zastávky: Cameron, Belton, ale ne Temple. Byly tam velké ranče, holé planiny bez stromů.

Otec Posedník koupil 400 akrů za $500 od jistého Pete Raki, který jej ošidil, protože pozemek nevlastnil. Později musel ještě Posedník pravému majiteli zaplatit $10 za akr.

Malá Františka chodila tři roky do školy. Školu měli zrovna v domě u Posedníků, děti vyučoval mladý 18-letý český učitel, jehož rodiče měli dobré zaměstnání. Vyučoval anglicky i česky a měl ve škole 20 dětí z celého okolí.

Paní Posedníková se pamatuje také na to, jak její strýc zemřel na sousední farmě na malárii. V celém okolí nebylo tehdy doktora. Sousedé se sešli, přinesli prkna, udělali rakev, přikryli vrch cedrem a přiložili posvátný obrázek. Kněze nebylo, tak u hrobu zazpívali píseň: "Musíme zemřít a v prach se obrátit; Bůh je soudce, každý musí zemřít", česky se pomodlili a hned rakev zahrabali.

Po roce 1848 bylo těžko žít na Moravě, neboť Němci vládli v Rakousku. Kdosi přijel z Texasu v 60tých letech na návštěvu na Moravu a vybízel lidi, aby jeli do USA, že v Texasu je mnoho půdy, skoro zdarma, tam že se může dobře žít, jen hodně pracovat. Tento krajan byl poctivý. Byli jiní, kteří naverbovali lidi do Jižní Ameriky

(Pokračování na str. 9.)

(Pokračování ze str. 8.)

a pak si z nich udělali otroky

Otec, matka a dva švagři z rodiny Posedníkových se vydali na cestu. Ta stála tehdy $105. Trvala na lodi 9 měsíců. Přistáli v Galvestonu. Nejdříve se usadili při osadě Industry v jižním Texasu, brzy se ale odstěhovali na sever k Fayetteville. Otec pracoval pro lékaře a matka byla služkou v domě; zde se naučili anglicky.

Paní Posedníková se pamatuje na Galvestonskou bouři, která r. 1900 zničila celé město. Pikovala tehdy zrovna bavlnu u Mikesků. Obloha zuřivě vypadala, vítr byl od severu, pak se rychle stočil a hnal se od jihu; začalo pršet, večer to udeřilo. Velké stromy byly vyvráceny. "My jsme byli v domě, postaveném jako srub ze stromových klád, Mikeska měl strach, že jestli velký strom vedle padne na dům, bude po nás. Snažil se otevřít dveře do druhé světnice, ale nemohl. Všichni jsme tedy prolezli oknem." — Následkem této bouře mnoho lidí bylo usmrceno. Naložili je na vůz a pak je s kládami spálili.

O kowbojích paní Posedníková říká, že tehdy byli zrovna tak divocí jako ta bouře; hrozně řádili, a když byli opili, stříleli se a rvali. Nyní na televizi — *to nic není!*

Františce Posedníkové bylo 15 let, když po prvé jela vlakem. R. 1891 jela do Cameron, později udělali zastávku v Temple. Za službu dostala za celý rok $60. "Pracovala jsem těžce, napikovala jsem 500 liber bavlny denně. Tehdy jsem mohla 150-liberní pytel přehodit přes rameno jako nic a nést. Jeden rok jsem napikovala 22 balů pro Mikeskovi a 7 pro jiné." — (Jeden bal je 2,000 liber. Redakce.)

Vdala se a vychovala rodinu u West, Texas, kam se přestěhovala před 77 lety. Do kostela chodila každou neděli 3 míle pěšky. Pamatuje se, jak v dětství k vánocům dostala 10 centů a pannu. Když napikovala 150 liber, dostala 5 centů, když ne, tak 5c musela vrátit.

Redakce H.N. našla tyto informace v texaském Našinci a už dnes blahopřeje jubilantce k jejím vzácným stoletým narozeninám. Buh vás ve zdraví opatruj! Redakce.

Ctěná redakce,

posílám předplatné $15.00 na Hlas Národa a $5.00 dar na tisk. Musím vám napsat aspoň pár řádků a poděkovat, že jste se odhodlali vydávat české katolické noviny. Mám z toho velkou radost a musím vám říci, že Hlas Národa se mi velmi líbí. Přeji vám štěstí, Boží požehnání a modlím se za vás.

Vaše odběratelka
Miss Joan Kalina
Schulenburg

Milá redakce Hlasu Národa,

jestli vám to bude možné, řiďte Hlas Národa podobně, jako byl řízen Katolík — ovšem v menších rozměrech. Katolík byl na té nejvyšší úrovni, na jaké katolické noviny mohou být. Rozhodný boj mezi dobrem a zlem ve světě je už blízko. Snažím se vám najít nové odběratele, ale jde to těžko — křesťané jsou moc lhostejní, podřimují. Buh vám odplať, že se o nás tak nezištně staráte.

Váš Jan Kabojnik
Ennis

Ctěná redakce Hlasu Národa.

posílám vám předplatné na půl roku. Hlas Národa se mi líbí, zvláště povídky. Můžete-li, tiskněte pro nás dále kratší povídky od českých spisovatelů jako je Rais, Baar, Vlasta Pittnerová, Vlasta Javořická. Takové povídky se krásně čtou a je v nich poučení. Rovněž dopisy, čtení z Písma a anglická část se mi moc líbí. Buh vám žehnej.

S úctou
Emma Fojtik
East Bernard

Ctěná redakce,

posílám šek na $15.00 na předplatné Hlasu Národa. Já bych chtěla mít v novinách aspoň dva romány, nebot' romány mám ráda. Katolík míval dva romány a tak doufám, že i vy tam nějaký román dáte.

Vaše čtenářka
Rosie Procházka
Crosby

MICHIGAN:

Ctěná redakce,

zasílám $15.00 předplatné na Hlas Národa a $5.00 na tisk k uctění památky mého muže. Je tomu 5 let, co si jej Pán Buh povolal. Byl to dobrý člověk, podporoval vše, co bylo české a katolické. Byl rodákem dp. Aleše Macháčka. Srdečné díky patří vám všem, kteří jste se přičinili, že Hlas Národa vychází.

Upřímně zdravím všechny v redakci a rovněž všechny odběratele.

Mary Kubík
Lennon

Vážení,

nejsem schopna vyjádřit vám své díky za to, že jste se ujali vydávání českých novin. Ze srdce vám děkuji a modlívám se za vás. Nedovedete si snad ani představit, jak mně bylo těžko, když byl oznámen konec vydávání Katolíka. Když jsem tu zprávu viděla, nemohla jsem ji ani souvisle číst. Jsem takový zdecimovaný trosečník a pro útěchu se utíkám jen k Pánu Bohu a českému slovu a proto znovu zaplať Pán Buh.

Snad někdy později vám napíši, pro dnešek končím. Posílám vám předplatné — zasloužíte si podpory.

S veškerou úctou
Pluhařová
Lansing

WISCONSIN

Ctěná redakce,

posílám šek $15.00 na předplatné na jeden rok na časopis Hlas Národa. Rovněž posílám šek na $500.00 jako dar českému tisku k uctění památky bratra Josefa, který před rokem zemřel. Zanechal nám nějaké peníze a tak těch $500.00 posílám, abychom mu nějak poděkoval. Vím, že by měl radost, že jsem to poslal českému katolickému tisku. Prosím vzpomeňte si na něho při svých modlitbách.

Přeji hojnost Božího požehnání vaší práci pro náš katolický tisk.

Váš upřímný odběratel
Steve Koss
Algoma

Milý pane Koss,

všem dárcům na naše společné dílo se snažíme postupně alespoň pár řádky odpovědět. Poněvadž jsem na to prozatím prakticky sám, jde to po večerech pomalu. — Pán Buh Vám odplať' Vaši štědrost. Za Vašeho † pana bratra jsem už jednu mši sv. měl a budeme se za něho modlit na Velký pátek při české křížové cestě. V dopisu víc.

Pán Buh Vás opatruj a při zdraví zachovej.

Fr. Vojtěch.

ILLINOIS:

Ctěná redakce Hlasu Národa
a milí čtenáři,

psala jsem vám a ač mi to bylo líto, prosila jsem vás, abyste mi Hlas Národa neposílali, poněvadž bych jej nemohla platit. Ted' vidím, že mi jej budete posílat dál. Tak volám Pán Buh zaplať a Buh žehnej těm, kteří byli tak laskaví a byli mi finančně nápomocni, takže mi můžete Hlas Národa posílat.

Ctěná redakce, za vaši obětavost, že chcete uchovat české katolické noviny pro ten náš milý český lid v Americe, přeji vám mnoho nových odběratelů, mnoho zdaru a Božího požehnání. — S pozdravem

Sister Angela Maria Mayer, O.S.F., Mundelein

Vážený father Vít,

srdečně vás pozdravuji a odpusťte, že když jsem posílala předplatné, tak jsem opomněla přidat něco na "inkoust" a tak přijměte od srdce za Vaši velkou práci aspoň dárek $10.00.

Hodně Božího požehnání přeje R. Čenský
Berwyn

Ctěná redakce,

přikládám šek na předplatné Hlasu Národa. Odebírala jsem Národ asi 60 let. Velmi se mi líbí nový tisk Hlasu Národa.

God bless you with best wishes on your work, with God's help and hope ou can keep up the good work.

Sincerely yours
Stephanie Kaspar
Lyons

Ctěná redakce Hlasu Národa,

když jsem obdržela smutnou zprávu, že Katolík nebude vycházet, tak jsem plakala. Myslila jsem si, tak pro nás staré se už nemusí nic dělat. To je odplata za to, že jsme z malých výdělků po všechna ta léta podporovali vše katolické. Jak se říká, tak svět odplácí. Potěšila jsem se teprve, když jsem se dověděla, že se dp. Vít věci ujal a založil Hlas Národa. Srdečný dík za to, dp. Víte, a Buh vám žehnej.

S pozdravem na všechny v redakci

Marie Ott
Berwyn

Drahý otče Víte,

odpusťte, že jsem vás tak dlouho nechala čekat a teprve ted' posílám předplatné na náš nový Hlas Národa. Moje sestra Paulina je nemocná a já jsem u ní stále. Prosím vás, pomodlete se za ni, aby jí Pán Buh trochu zmenšil její bolesti, nebot' někdy jsou k nevydržení. Přikládám šek na $20.00. Patnáct dolarů na Hlas Národa a $5.00 použijte tam, kde je budete nejvíce potřebovat.

S Pánem Bohem
Vaši Mary a Erwin Veselý
Brookfield

Vážení krajané,

děkuji vám za zaslání časopisu "Hlasu Národa". Chci vám říci, že si jej hned od prvního čísla kupuji v našem kostele Our Lady of the Holy Mount v Ciceru. Domnívám se, že jsou tam aby si je lidé kupovali. Ale nevíme, do které pokladničky vložit peníze, aby jste je dostali. Na stolcích jsou i jiné anglické časopisy a pokladničky nejsou označené, tak nevím, jak se pak v tom účetnictví vyznají. Jsme rádi, že si noviny můžeme v našem kostele kupovat, poněvadž to má určitou výhodu. Máme je dříve a nedbale zastrčené noviny v poštovní schránce, jsou dobrým upozorněním, že v domě nikdo není. Děkuji vám ještě jednou za vaši pozornost a ujišťuji vás, že i nadále si budu vaše noviny kupovat a se zájmem číst.

S krajanským pozdravem
Jos. Janout
Cicero

Milý pane Janout,

děkujeme Vám za Váš zájem o H.N. Pokud se týče toho, že nevíte, do které pokladničky peníze házet, chceme Vám říci, že na tom nezáleží. Farnosti stejně jako novinové stánky nám koncem měsíce za prodané výtisky (neprodané nám vracejí) zaplatí minimální cenu; provisi z prodeje si totiž nechávají. Prodávání H.N. v kostelích a na stáncích je opravdu nezištná služba čtenářům, kteří byli na tento způsob kupování zvyklí. Pro nás je výhodnější, když čtenáři odebírají noviny poštou.

Redakce.

ČESKOSLOVENSKO:

Paní Anna Novotná, sestřenice dp. Václava Michaličky, zemřela v ČSSR

Náš obětavý a zasloužilý poslední ředitel bývalé Tiskárny českých benediktinů v Chicagu se sice už narodil v Americe, ale jeho rodiče přišli do Oklahomy z Orlických hor v Čechách, ze známého historického místa Kunvaldu, proslaveného blízkým Růžovým paloučkem z dob začátků našeho českobratrství. Celá rodina Michaličků však zůstala věrná své katolické víře i národu, jak to dokazuje i její zbývající příbuzenstvo v dnešním Československu. Patří do něho i jeden kněz, který tam dnes obětavě misionářsky působí, a ve starším příbuzenstvu mají Michaličkovi legionáře. Těm bylo samozřejmostí v První světové válce jít bojovat za svobodu otčiny.

Právě v těchto dnech jeden z nich, František Šlesingr, starý italský legionář, napsal Otci Václavovi smutnou zprávu, že v domě důchodců v Albrechticích jim zemřela sestřenice Anna Novotná v požehnaném věku 89 let. Pohřbena byla v rodném Kunvaldu.

Její bratr František Novotný, dnes již zesnulý, byl také čs. legionářem, ale na ruské Sibiři. Z toho je vidět, že i za starého Rakouska-Uherska mohl být člověk uvědomělým vlastencem a při tom zůstat věřícím katolikem.

Důstojný Otec Václav si při této příležitosti znovu vzpomněl na svůj pobyt v Broumově, kde v roce 1946 se se svým bratrancem Františkem Novotným sešel po prvé v životě a několikrát se svou sestrou Marií tohoto ruského legionáře vyzval, aby jim vyprávěl o poměrech v Rusku za bolševické revoluce. A legionář Novotný vyprávěl pravdivě a poutavě, jak viděl bolševiky hrozně řádit od Uralu až po Vladivostok; jak byli všichni v jeho pluku smutní, když dostali rozkaz od západních spojenců odevzdat vše do rukou komunistů, a jak jim pak ani Amerika nedovolila při návratu do vlasti jet přes americké území. Z kanadského Halifaxu plula jejich loď do Francie.

Když se vrátil legionář Novotný do samostatného Československa, vždycky jen litoval, že na té zpáteční cestě nemohl navštívit Michaličkovu rodinu v Oklahomě.

Při zprávách o odchodu na věčnost členů této legionářské generace, která stála u kolébky naší státní samostatnosti, je jen spravedlivé si na ně s vděčností vzpomenout v upřímné modlitbě.

ČESKÉ KOSTELY V NEBRASCE

V těchto dnech byla vydána studie o českých katolických a protestantských kostelích v Nebrasce. Knížka má 170 stran a řadu obrazů prvních kostelů. Je psána anglicky. Tuto studii sestavil dr. Kučera za spolupráce A. Nováčka a jiných. Knížku možno objednat u pí. Angeline Thompson, 816 Worthington St., Omaha, NB, 68508, nebo u vedoucích českých klubů a organizací. Knížka stojí tři dolary a poštovné.

— K.

OPRAVA:

Byli jsme upozorněni, že v úmrtní oznámce Msgr. Martina Křížky, kterou mu dal do H.N. Národní svaz českých katolíků, bylo v jeho ředitelstvu opomenuto jméno zasloužilé paní Františky Hejlové za newyorkskou oblast. Tímto tedy zmíněný seznam jmen ředitelů NSČK doplňujeme. Redakce.

SPORT

I. liga kopané v Československu

20. KOLO

SLAVIA PRAHA — TEPLICE 1:1

Branky: D. Herda z penalty za Slavii; Jirousek mířenou střelou z 18 m.

12.000 diváků.

JABLONEC — PLZEŇ 2:1

Branky: Dozorec 2 (přestoupil z Vlašimi); Hřebík po chybě jabloneckého obránce Patlejcha. — 5.000 diváků.

DUKLA PRAHA — TŘINEC 2:0

Branky: Mikuš a Nehoda. Vyloučen Svoboda z Třince.

2.000 diváků.

OSTRAVA — INTER 2:0

Branky: Radimec a Knapp.

15.000 diváků.

BRNO — BOHEMIANS PRAHA 1:0

Branka: Minařík.

8.000 diváků.

TRNAVA — TRENČÍN 3:0

Branky: Adamec 2 (první z penalty) a Kvasna. Adamec hrál jako ve své největší slávě. Dnes má 34 let. — 8.000 diváků.

SLOVAN — ŽILINA 2:1

Branky: Bojkovský a Švehlík; Knapec. — 8.000 diváků.

VSS KOŠICE — LOK. KOŠICE 1:1

Branky: Hoholko (VSS); Kozák. Vyloučen byl Gallis (VSS) a brankář hosti Seman pro vzájemné napadení.

18.000 diváků.

TABULKA PO 20. KOLE

	skóre/body	
1. Slovan Bratislava	37:17	23
2. Dukla Praha	34:24	23
3. Slavie Praha	33:24	23
4. VSS Košice	41:29	22
5. Inter Bratislava	21:15	22
6. Ostrava	25:25	22
7. Teplice	29:30	22
8. Brno	25:18	21
9. Lok. Košice	35:39	20
10. Trnava	26:24	19
11. Plzeň	26:35	19
12. Bohemians Praha	25:22	18
13. Trenčín	16:42	18
14. Jablonec	19:27	17
15. Žilina	24:35	17
16. Třinec	12:22	14

• **VE 21. KOLE SE UTKAJÍ:** Ostrava - Dukla, Inter - Trnava, Trenčín - Brno, Bohemians - Slavie, Teplice - VSS, Lok. Košice - Jablonec, Plzeň - Slovan, Žilina - Třinec.

II. LIGA KOPANÉ

17. KOLO

Prešov - Sparta Praha 1:0, VŽKG - Banská Bystrica 1:0, VP Frýdek - Mistek-Kladno 1:0, Příbram - Pov. Bystrica 1:0, Bardejov - Vlašim 2:0, Kys. N. Mesto - Liberec 2:0, Martin - Nitra 0:0, Michalovce - Prievidza 2:0.

PRVNÍ TŘI TÝMY ve II. (2.) lize kopané

1.	VP Frýdek-Mistek	24 bodů
2.	Banská Bystrica	22 bodů
3.	Sparta Praha	20 bodů

Zpráva ze Sparty A.B.A. Chicago

V neděli 21. března na Morton West sehrála Sparta dvě přátelská utkání. Nejdříve hrála rezerva Sparty proti Falcons a vyhrála 5:3. Branky: Keith 2, Kopsa, Vlčanský a Vymyslický. Rezerva hrála dobře do stavu 4:0, ale potom polevila v nasazeném výkonu a hráči Falcons toho využili k upravení skóre. Mužstvo hrálo téměř ve stejném složení, s kterým vyhrálo soutěž za rok 1975. Hráli Warren, Kop. Markewycz, Veselý, Vymyslický, Kuraitis, Vyhnal, Králík, Šari, Kopsa, Vlčanský a tři nováčkové. Z nich se uvedl hlavně Keith. Tým nově vedou Kop a Králík. Potom hrálo prvé mužstvo Sparty proti Liths a vyhrálo 2:1. V prvém poločase skóroval Tsoukalas padáčkem přes vyběhnutého brankáře hosti. V druhém poločase Liths vyrovnal z přísně nařízené penalty, ale mnoho nechybělo, když spolehlivě chytající Stasiewicz skoro tento jistý gól kryl. Druhou branku dal výborně hrající Karel Fajkus, když si jeho střela našla místo mezi obránci, brankářem a skončila v síti. Sparta měla ještě mnoho brankových šancí, ale už se nikomu nepodařilo zvýšit skóre. Musíme připomenout, že v útoku chyběl Mirek Rys jr. a Di Bernardo, který se zranil v samém začátku utkání. Navíc obrana hrála bez Mirka Ryse sn. a Kellera, ale už s Ďurišem. Hráli Stasiewicz, Ďuriš, Gerard, Baker, Graham, Fajkus, Sioras, Cribari, Hall, Tsoukalas a další tři nováčkové. Celkově řečeno Sparta nezklamala předvedenou hru. Pochopitelně nedostatky jsou, ale proto se hrají přátelská utkání, aby je manager Jarda Fajkus viděl a mohl řešit. Zvláštní uznání patří divákům, kteří se nenechali odradit studeným počasím a přišli se podívat na mladou Spartu nadějně tvořenou managerem Jardou Fajkusem. Sparta tímto děkuje za návštěvu všem divákům a věří, že ji přijdou zase povzbudit. Další přátelské utkání mělo sehrát 1. mužstvo Sparty 28. března na se Schwaben na jejich hřišti v Buffalo Grove ve 2 hod. odpoledne, ale pozvání bylo z technických důvodů odvoláno a zápas se odročil. Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť SPARTA JE VĚČNÁ.

I. liga hokeje v Československu

29. KOLO

PARDUBICE — KLADNO 2:6

Branky: Veith a Šťastný; E. Novák 2, Vinš, Bauer, Melč, Skrbek. — 11.500 diváků.

JIHLAVA — SPARTA 2:1

Branky: Augusta a Chalupa; Kalivoda. — 5.500 diváků.

C. BUDĚJOVICE — INGSTAV BRNO 0:2

Branky: Ludvík a Salajka.

3.000 diváků.

ZKL BRNO — PLZEŇ 2:1

Branky: Mráz a Číhal; Ruprecht. — 4.000 diváků.

VŽKG — LITVÍNOV 6:2

Branky: Kudela 2, Čížek, Niesner, Keler, Vůjtek; Hlinka a Machulda.

Výsledek předehrávaného utkání **Slovan Bratislava - Košice 8:3** jsme uvedli v Hlasu Národa 13. března.

TABULKA PO 29. KOLE I. LIGY HOKEJE

Skupina A		
1.	Kladno	40 bodů
2.	Pardubice	39 bodů
3.	Jihlava	33 bodů
4.	ZKY Brno	31 bodů
5.	Plzeň	27 bodů
6.	Sparta	26 bodů
Skupina B		
7.	Č. Budějovice	29 bodů
8.	VŽKG	28 bodů
9.	Bratislava	27 bodů
10.	Košice	27 bodů
11.	Litvínov	24 bodů
12.	Ingstav Brno	17 bodů

• • •

VÝSLEDKY POHÁRŮ V KOŠÍKOVÉ ŽEN

Košíkářky Sparty Praha vyhrály v odvetném semifinálovém zápase v Itálii nad týmem San Giovanni 59:49 a postupují do finále PMEZ. Také košíkářky Slavie VŠ Praha zvítězily v odvetném utkání nad celkem La Gerbe 64:58 a postoupily do finále PVP.

POK

• • •

Náš sportovní redaktor Petr Horák hlásí:

SLAVIA SESTUPUJE Z I. NHL

I. Národní hokejová liga, která je ve skutečnosti bývalou II. ligou, se hraje ve dvou skupinách. Konečné pořadí A skupiny po 44 kolech: Gottwaldov 74 body, Chomutov, Opava 63, Milevsko 47, Ústí nad Labem 43, Prostějov 42, Kolín 38, Olomouc 34, Liberec 33, Karviná 32, Dukla Jihlava B 30 a Slavia 29 bodů. Sestupují Dukla Jihlava B a Slavia, která se před zahájením soutěže s řadou posil dokonce těšila na postup . . . O postup bude hrát na čtyři vítězné zápasy Gottwaldov s vítězem B skupiny, Lokomotivou Bučina Zvolen.

MISTREM MEZI BASKETBALISTY — ZBROJOVKA BRNO

Konečná tabulka I. ligy košíkové mužů po 32 kolech: Zbrojovka Brno 62 body, VŠ Praha 56, Sparta 51, Inter Bratislava 38, Prievidza 47, Dukla Olomouc 46 bodů. Skupina o 7.-12. místo: Svit 50 bodů, Baník Ostrava 49, RH Pardubice 48, NHKG Ostrava 45, Technika Brno 38 a Litoměřice 36 bodů. Zbrojovka se stala mistrem zaslouženě po osmi letech. Pražským vysokoškolákům citelně chyběl Blažek, který je na vojně v Pardubicích. Sparta pod vedením trenéra Baumruka splnila očekávání. Baumruk dal navíc příležitost řadě mladých hráčů. Zklamal loňský mistr — Dukla Olomouc.

NEČEKANÉ NEÚSPĚCHY VE STOLNÍM TENISE

V Pelhřimově prohrálo Československo nečekaně s Francií v Evropské lize 1:6. Sparťané zase prohráli ve finále Poháru mistrů evropských zemí v soutěži mužů i žen. Muži podlehli v Záhřebu Vjestniku 1:5, ženy stejným výsledkem prohrály v Budapešti se Statisztikou. V utkání s Francouzi i v Záhřebu jsme citelně postrádali nemocného Orlowského.

ÚSPĚCH V MLADÉM SPORTU

Mistrovství Evropy v dosud nepříliš známém sportovním odvětví, jízdě na skibobech, se tentokrát konalo ve Špindlerově Mlýně. Československo dosáhlo řady úspěchů a dokonale tak využilo domácího prostředí. Ve sjezdu mužů zvítězil Moulis před Jakimičem (oba z Československa) a Selbem z Německé spolkové republiky. Z žen byla nejúspěšnější Müllerová z NSR, z dorostenců obsadil ve sjezdu československý reprezentant Smejkal třetí místo. V obřím slalomu vyhrál z mužů Rakušan Fletzberger, náš Jakimič byl třetí a Mrákota čtvrtý. Z žen zvítězila Rakušanka Gebertová před čs. závodnicí Hrbkovou, z dorostenců získal zlatou medaili čs. reprezentant Zerel, z dorostenek byla nejúspěšnější domácí skibobistka, Domecka, čtvrtá. V dvojkombinaci mužů skončil na 1. místě Rakušan Fletzberger před čs. reprezentantem Jakimičem, mezi ženami skončila Hrbková celkově druhá, z dorostenců Zerel třetí a z dorostenek Domecká čtvrtá. Úroda medailí tedy náramná . . . Nic proti skibobům, ale doma by měli větší radost, kdyby jich namísto devíti byly třeba jen tři, zato však ze známějších sportů z olympijských her v Innsbrucku aspoň také tři.

TENIS:

USA — SSSR 136:95

Tohle přesvědčivé americké vítězství se zrodilo v mezistátním utkání v tenisu, jehož výsledek se počítal zvláštním způsobem. Hrálo se vždy jen na jeden set a do konečného výsledku se započítávaly jednotlivé gamy. Americký tenis je o dobré dvě třídy lepší sovětského, takže za USA nehráli ti nejlepší a přesto bylo zřejmé, kdo bude vítěz a kdo poražený. Hrálo se jak v Sovětském svazu, tak i na půdě Spojených států. Výsledky z obou zemí se sečetly; za zmínku stojí z vlastního střetnutí snad jen to, že Kingová zapomněla na své předsevzetí, že bude hrát závodně pouze čtyřhry, a ve dvouhře porazila známou Morozovovou. Zajímavější je, co se při této příležitosti mohla dovědět americká sportovní veřejnost o pozadí sovětského tenisu. List The New York Times například uvedl, že v Sovětském svazu je sice kritický nedostatek tenisových raket, míčků a jiného nutného vybavení, zato však už není tenis označován za buržoazní sport a těší se nebývalému zájmu především mládeže. Přes nedostatek hracích ploch a vybavení je v Sovětském svazu kolem 70.000 registrovaných tenistů a tenistek. Mládež tu trénuje s nevšedním zaujetím. List The New York Times uvádí, že si totiž dobře uvědomuje možnosti předních tenistů vycestovat několikrát do roka do zahraničí a

Z moudrosti starých Řeků

"Špatní lidé žijí, aby jedli a pili, dobří lidé jedí a pijí, aby žili" říkával Sokrates.

* * *

Jednou se ho někdo ptal, radí-li mu k ženitbě, nebo zda je lépe zůstat svobodným.

"At' tak, nebo tak, odpověděl filosof, "budeš litovat."

také to, jaké další výhody poskytuje sovětský režim takzvaným "amatérským" sportovním reprezentantům. Mimochodem — přední hráči, jako Olga Morozovová nebo Alexander Metreveli, mají mezi svými rekreačními soupeři takové tenisty, jako je třeba maršál Grečko . . . . Přes nedostatečné vybavení a skutečnost, že nejlepší hráči musí téměř výhradně používat kvalitních západních výrobků, mají-li mít úspěchy, začal sovětský stát ve zvláštních školách se systematickou výukou budoucích tenisových reprezentantů. Mezi sedmiletými adepty tenisového sportu je ovšem právě z nedostatku vybavení přísný výběr. Špičkový sovětský tenis ovšem utrpěl nedávno škodu za tragických okolností: vítěz wimbledonské juniorky, Tomas Lejus, je pro vraždu vlastní ženy ve vězení . . . .

KODEŠ - HŘEBEC

6:4, 6:2, 6:3

Tak skončilo finále mezinárodního mistrovství Švýcarska v tenisu v kryté hale v Basileji. Kodeš oplatil Hřebcovi nedávnou porážku z Richmondu v USA. Na basilejském turnaji Hřebec zdolal mimo jiné populárního Holanďana Okkera 6:1, 1:6, 6:4 a Kodeš měl plno práce se švýcarským reprezentantem, Petrem Kanderálem, jinak *českým emigrantem z roku* 1968, kterého porazil 6:2, 6:7 a 6:4 . Na jiných tenisových turnajích pro nás byla nejzajímavější střetnutí čs. reprezentantky, Renaty *Tomanové*, v Dallasu s Holanďankou Stoveovou (Renata prohrála až po tuhém boji 3:6, 4:6), a finále turnaje v Hamptonu ve Virginii, v němž porazil Jimmy Connors (USA) nečekaně hladce Rumuna Nastaseho 6:2, 6:2 a 6:2. Dlužno dodat, že nedávno ovšem zvítězil Conors stejně hladce nad jiným hráčem světového formátu, Španělem Orantesem, který je však z formy.

PORUŠENÁ ITALSKÁ TRADICE

Dvacetiletý Švéd Ingemar Stenmark je prvním neitalským závodníkem, který od roku 1970 vyhrál Světový pohár v alpských lyžařských disciplínách. Rozhodlo o tom nakonec americké turné, na němž se Stenmark výborně vypořádal i se svými nejvážnějšími soupeři, Italy Gustavem Thoenim a Pierem Grosem. Otázkou zůstává, zda by Stenmark prvenství ve Světovém poháru raději nevyměnil za jedinou zlatou medaili z innsbrucké olympiády . . . .

KDE JE HRANICE?

Před týdnem jsme přinesli bprávu o světovém rekordu teprve osmnáctiletého Rakušana, Toniho Innauera, který skočil na lyžích v západoněmeckém Oberstdorfu 174 metry. O dva dny později tam Innauer posunul svůj vlastní světový rekord o další dva metry! Nás také zaujalo, že v Oberstdorfu si velmi dobře vedl i Felix (syn někdejšího známého československého reprezentanta), který obsadil v těžké konkurenci slušné sedmé místo.

Také ve slavném Holmenkollen v Norsku si ve výborně obsazeném mezinárodním závodě ve skoku na lyžích vedli nejlépe Rakušané. Nezávodilo se na obřím můstku, a proto byly skoky ve srovnání s výše uvedeným výkonem kratší. Vyhrál Rakušan Schnabl před už zmíněným Innauerem a Norem Saetrem. Starším příznivcům skoků na lyžích se při slově "Holmenkollen" určitě vybaví vzpomínka na slavný norský rod bratří Ruudů.

* * *

JANA HLAVATÁ z US ski týmu zdraví všechny naše čtenáře a zvláště sportovní fanoušky. Píše doslova toto: Mnoho pozdravů všem čtenářům H.N. a hlavně sportovním fandům posílám z Aljašky, kde máme poslední závod sezóny.

Na olympiádě v Innsbrucku se mi moc nedařilo, měla jsem celých 14 dní chřipku a ani 5 týmových doktorů mi moc nepomohlo, protože se báli komplikací s antidopingovými zkouškami. Ve Wisconsinu to bylo lepší; minulý týden jsem vyhrála v Montáně mistrovství USA — a za týden budu konečně s Václavem . . . (Mudr. Václav Hlavatý je manžel naší exulantské lyžařky Jany. Pozn. redakce.)

Po dvanácti číslech
našeho staronového krajanského týdeníku

HLASU NÁRODA

vidíme upřímně poctivou snahu jeho redakce
spojovat všechny naše generace
a brát v úvahu i sportovní zájmy
nás mladých a "později narozených".

Za toto vzácné pochopení, že nás může živě
zajímat evropský sport a sportovní výkony
našich přátel v nesvobodné vlasti,
kterou jsme teprve nedávno — a přece už
jen zase dávno — opustili,
celému redakčnímu kruhu a zaměstnancům
HLASU NÁRODA
děkujeme a doufáme, že se jim v budoucnu
postupně podaří pestrostí článků
a informací uspokojit čtenářské zájmy
všech našich zdejších generací.

Přejeme Vám k tomu hodně trpělivosti
a stále větší okruh platících odběratelů.

A.B.A.
SPARTA CHICAGO

V Chicagu zemřel krajan legionář Jan Tesař

S rovnoměrným padáním listů nástěnných kalendářů utíká čas k nekonečnu a s ním pomalu ale jistě řídnou také řady pamětníků starých dob. Nebude to dlouho trvat, a totéž se opět přihodí generacím dnešním, ikdyž na to nemají dosud čas myslit. Takový je ale běh času, pomíjejícnost života. Jen Pravda Páně trvá na věky. Jen Kristus je stálou zárukou, že náš život vyúsťuje ve věčnost, že k Jeho Otci — Bohu Stvořiteli — spěje všechno stvoření, že v Něm má svůj základ, počátek a konec, že Jeho láska nikdy nepřestává.

Tak nějak se nám honily v hlavě myšlenky, když jsme minulou sobotu v Chicagu pochovávali devadesátiletého - "mladíka" Jana Tesaře, dobrovolníka z I. světové války, který bojoval na francouzské frontě za naši národní svobodu a státní samostatnost. Upřímně miloval svou rodnou zem, republiku, Masaryka, Štefánika. Svou účast v legiích považoval za svou samozřejmou národní povinnost. Aby mu nikdo nikdy nemohl říct, že z toho něco měl, nechtěl v Československu za odměnu ani trafiku. Ze svého rodného kraje kolem Kyjova si jen odvezl zpět do USA svou celoživotní lásku a ženu Blaženku.

Ač byl sám rodákem z katolického Moravského Slovácka, jako mnozí jiní jeho vrstevníci, pro rakousko-uherské zneužívání katolické církve v politice, stal se z něho v Americe t.zv. volnomyšlenkář. Jak jsme jej znali, byl v tomto svém přesvědčení vskutku spravedlivý a nechal svobodně myslit i druhé lidi. Z úcty k "Tomu nahoře", jak říkával, z úcty k vlasti a k národu. Vždycky také, když šlo o národní a vlasteneckou věc, byl při tom. Věrně, vytrvale, zdarma a nezištně. Nikdy si také nepletl lásku k rodné vlasti s jejím nynějším místodržitelským a policejním rudým režimem. Nikdy mu nepřekáželo jeho češství v loyálnosti a v lásce k Americe.

Byl to hodný člověk. Nechť jej dobrotivý Bůh odmění za vše, co dobrého obětavě vykonal pro druhé lidi svou věčnou přítomností. Redakce.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa
v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Uznání našeho krajanského historika

Louisiana State University Press vydá letošního roku dílo **The Eencyclopedia of Southern History**, v němž přední vědci z celých Spojených států vylíčí dějiny amerického Jihu od doby koloniální až do nynějších časů. Mezi historiky, kteří přispějí k tomuto dílu, jsou Dr. Thomas D. Clark, profesor z Indiana University, Dr. John Hope Franklin z University of Chicago, profesoři Theodore Saloutos a Kenneth M. Stampp z University of California, profesor Frank E. Vandiver, rektor Rice University, a mnoho dalších význačných amerických historiků. Studii o George Washingtonovi připraví náš krajanský historik z U.S. Department of the Interior, Dr. George J. Švejda, který byl vybrán jako "obvious choice for this important topic".

Dr. Švejda je uprchlík, narodil se na Moravě a čeští benediktini v Lisle, Ill., mu pro jeho pili a schopnosti dali příležitost ke vzdělání. V roce 1952 tam graduoval a obdržel B.A. degree ve filosofii a v historii. Další své studie pak konal na Georgetown University, Washington, D.C., kde se specialisoval na americké a evropské dějiny. V roce 1959 tam obdržel doktorát z historie. Své studie pak dokončil na University of Pennsylvania ve Philadelphii studiem mezinárodních diplomatických otázek a vztahů. Mezi jeho projesory ve Filadelfii z NATO, Dr. Robert Strausz-Hupe.

Dr. Švejda, jako historik ministerstva vnitra Spojených států, publikoval mnohé studie, z nichž nejznámější jsou: **Castle Garden As An Immigration Depot, 1855-1890; History of the Star Spangled Banner From 1814 to the Present; Quartering, Disciplining, and Supplying the Army at Morristown, 1799-1780; Formation and Work of the Continental Congress Committee at Washington's Headquarters; George Washington and Benjamin Franklin; Carl Sandbur: Literary Liberty Bell** a mnoho dalších.

Během svého služebního působení v New Yorku, byl odpovědný za přípravu a provedení Amerického musea přistěhovalectví pod sochou Svobody (American Museum of Immigration). Dr. Švejda je členem "American Historical Association", "The American Academy of Political and Social Science" a "Organization of American Historians". Pro své badatelské a vědecké zásluhy byl zařazen v **"Directory of American Scholars"**, v **"Dictionary of International Biography"** a v knize **"Who's Who Among Authors and Journalists"**.

Dr. Švejda a jeho žena Hana mají čtyři děti a žijí v Ashton, Montgomery County, v Marylandu. Jejich děti, jež se narodily ve Washingtoně, chodí během týdne do veřejné školy v Sandy Spring, v sobotu do české školy v Bethesdě, vedené washingtonskou odbočkou Československé národní rady americké, a do "Sunday School" při kostele sv. Petra v Olney, Maryland, kam celá rodina patří jako osadníci. Hrdi na svůj český původ, celá rodina patří do Národního svazu českých katolíků. Jiří a Hana Švejdovi jsou členy místní odbočky Československé národní rady americké a Sokola ve Washingtoně. Dr. Švejda se svou ženou Haničkou a dětmi propagují dobré jméno Čechoslováků v naší americké zemi. Jsme na ně hrdi a gratulujeme.

Dr. Vladimír Kučera
Nebraska State Historical Society Museum

Nejlépe si pochutnáte
v česko-americké
restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do
pátku od 11 hod. dopol.
do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li
si vzít jídla domů. Stačí
zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

JAK BY VYPADAL SVĚT PO III. SVĚTOVÉ VÁLCE

Akademie věd ve Spojených státech položila 48 vědcům mezinárodní povědomí otázku, jak by asi podle jejich názoru vypadal svět po třetí světové válce, kdyby se v ní použilo jaderných zbraní. Po několika měsících práce, která stála asi 56.000 dolarů, došlé odpovědi byly shrnuty do sborníku o 213 stránkách s názvem "Celosvětové dlouhodobé následky světové války." Uvádíme několik výňatků:

První hodiny války: Vědci předpokládají, že v prvních hodinách by vybuchly atomové a vodíkové bomby s celkovou kapacitou 10.000 megatun, to znamená, že Američané a Rusové by použili asi polovinu svých jaderných zbraní. Jedna megatuna má asi stejný účinek jako výbuch 1000 tun trinitrolu. Hned v prvních hodinách by zemřelo asi 200 milionů lidí.

Jeden rok po válce: Ve stratosféře se stále dosud drží mrak radioaktivního prachu skrze nějž nemohou proniknout sluneční paprsky. Následkem toho se na zemi snížila teplota o 1 –2 stupně C. Radioaktivní prach se pomalu snáší k zemi a lidé, zvířata i rostliny jsou nakaženi. Na zem padají deště s nadměrným obsahem kyselin a ničí úrodu.

Po šesti letech: Vrstva ozonu ve vysoké oblasti atmosféry je zničena a ultrafialové paprsky ze Slunce působí lidem a zvířatům popáleniny. Podnebí je chladnější, poněvadž se dosud projevuje pokles teploty. V Kanadě již neroste kukuřice, obilí v Evropě a ve Spojených státech nedozrává. Naproti tomu je nyní možno pěstovat obilniny v dříve pouštní oblasti Severní Afriky.

Po 15 letech: Dosud trvá jakési malé zalednění. Dříve úrodné oblasti jsou nyní pokryty ledovci. Radioaktivní isotopy pronikly do ovzduší a všechny živé bytosti jsou jimi nakaženy. Následkem ultrafialových paprsků rostou případy kožních nádorů a očních nemocí.

Po 25 letech: Podnebí se začíná znovu vyrovnávat, ale moře se stalo semeništěm radioaktivních látek. Ryby, řasy a měkkýši jsou jimi stále ještě nakaženi. Stoupá počet přirozených potratů a roste procento tzv. zrůd — (dětí znetvořených od narození), které dosahují až 1.000 případů z milionu novorozeňat. V lidských a zvířecích kostech se hromadí radioaktivní pluton 239 a stroncium 90 a působí leukemii.

Po 30 generacích, tj. asi po 600 letech: Stále ještě se rodí zrůdy, jako nevinné oběti velké atomové války. Generické následky radioaktivity se projevují ještě ve 30. generaci.

Upozornění: Mnoho amerických vědců nazvalo tuto studii příliš optimistickou a jen náznakovou. Vyslovují podezření, že tento výzkum byl usměrněn armádou Spojených států, která se snaží bagatelizovat následky atomové války, ne proto, že by neznala pravou tvář věci, ale z beznaděje nad naivitou našich politikářů, kteří kdyby věděli vše o hrozných následcích atomové války pro lidstvo, ustupovali by — ve své dobrotě či zhýčkanosti — sovětům pokaždé, když by nám začali atomovou válkou vyhrožovat.

Už i vrabci na střeše po 40 let cvrlikají,

že: SOCHOROVA česká cestovní kancelář je nejlepší na americkém východě,

nikdo nemůže lépe vybavit TUZEXOVÉ zásilky do Československa, nebo zařídit návštěvu příbuzných do USA než SOCHOŘI.

Zvláště upozorňujeme na snížené letecké okružní lístky na pobyt v Evropě od 22 dní do 45 dní.

Pište nám česky neb anglicky, v kterém čase plánujete cestovat a o jak dlouhý pobyt v ČSR neb jinde v Evropě se zajímáte.

My Vám nezávazně podáme okružní ceny z Vám nejbližšího místa.

SOCHOR TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave., Endicott, N.Y. 13760

Patricia Hearstová uznána vinnou

San Francisco. — Patricia Hearstová, 22-letá studentka, která byla 4. února 1974 unesena revolučními extrémisty Simbionese Liberation Army, a která potom zůstala v jejich zajetí až do svého zatčení 17. září 1975, byla v sobotu 20. března uznána 12-člennou porotou, sestávající ze sedmi žen a pěti mužů, vinnou z úmyslné pomoci svým teroristickým únoscům a z účasti na vyloupení jedné banky v San Francisku.

Ačkoliv tři psychiatři obrany, význační vědci, souhlasně prohlásili, že podle jejich šetření Patricia byla obětí myti mozku ze strany SLA a že proto nebyla zodpovědnou za své činy, jejich odborné svědectví nebylo vzato v úvahu. Porotci jsou brání z lidu, často postrádají odborných znalostí a nerozumějí subtilním vývodům a úvahám psychiatrů. V přítomném případě je zajímavé všimnout si povolání vybraných porotců: zubní asistentka, plukovník letectva ve výslužbě, recepcionistka, poštovní zaměstnanec, letuška, matka, letadlový mechanik, otec rodiny, hospodyně, matka, žena, hrnčíř. Sotva kdo z nich má universitní vzdělání. Takovou porotu prostých lidí bez znalosti moderní psychologie, je možno manipulovat po libosti. Jejich rozhodnutí o vině či nevině nemůže mít žádnou velkou hodnotu. V každém případě se zdá, že znalosti moderní psychologie o zjevu myti mozků dosud nepronikly do systému americké spravedlnosti.

Také možná zúčastnění na odsouzení Patricie si bezděčně vybrali toto děvče za obětního kozla, na kterého přenesli nepřátelství, chované v podvědomí proti nedostatkům moderní permisivní společnosti. Kdoví, zda také v celé této věci nehrálo nějakou, i když menší roli, tradiční americké protikatolické zaujetí, protože se všeobecně ví, že Hearstovi jsou katolíci. — Rozsudek bude nešťastné studentce vyměřen později; pak lidská společnost, žíznící po lidské krvi, si bude moci uspokojena oddechnout.

Američané vyklizují své základny v Thajsku

Bangkok. — V pondělí 1. března Spojené státy vyklidily svou leteckou základnu Korat 130 mil severovýchodně od thajského hlavního města; tím vyklidily v Thajsku už svou šestou vojenskou základnu. Ještě tam kontrolují dvě základny, na nichž mají 5.000 vojáků: leteckou základnu Utapao a elektronickou pozorovací základnu Ramasum. Podle dohody tyto základny mají být vyklizeny do 20. března. Potom zůstanou v Thajsku už jen američtí vojenští poradci. Levicoví studenti v Bangkoku hrozí masivními demonstracemi v případě, že američtí vojáci by neopustili jejich zemi do ujednaného dne.

O čem se v Moskvě mlčí

Žádný z řečníků na moskevském sjezdu KSSS se nezmínil o politických vězních ani o pacientech v tzv. psychiatrických ošetřovnách. O vyplnění této mezery se však postarali někteří přátelé ruských politických vězňů, mezi nimi např. Jurij Orlov, a zaslali západním novinářům prohlášení o tomto problému.

Podle zpráv západních tiskových kanceláří, dokument žádá, aby skončilo pronásledování těch, kteří nesouhlasí s režimem, aby bylo zlepšeno stravování vězňů, a aby přestaly smutně proslulé psychiatrické metody. Prohlášení rovněž uvádí jména 32 vězňů, kteří se rozhodli zahájit hladovku a pokračovat v ní po celou dobu trvání kongresu. Jde o vězně z trestnice ve Vladimiru, asi 180 km od Moskvy. Připojilo se k nim i 50 dalších z pracovních táborů na Uralu, v Moldavsku a na Sibiři. Zejména uralští a moldavští vězňové žádají o konec pronásledování a změnu nelidských podmínek, v nichž jsou žalářováni. Vězňové z Vladimíru se kromě toho dožadují hojnější stravy, neboť normální příděl činí 1.900 kalorií denně, při zostřeném žaláři jen 1.700 kal. a pro vězně v samovazbě klesá až na 1.300 kal. Mimoto bylo oznámeno asi 10 jmen těch, kterým vězeňská správa ve Vladimíru vyhrožovala "psychiatrickým léčením". Navíc jim sdělila, že vězňové nemají právo předkládat žádosti sjezdu strany. Jak pak byli tito vězňové potrestáni, o tom se asi zatím svět nedozví.

Hnutí Polisario chce vést "totální" válku

Alžír. — Mohamed Lamine, vůdce hnutí Polisario v Západní Sahaře, bývalé španělské kolonii, prohlásil, že jeho milice povedou "totální" válku proti Maroku a Mauretánii, které si rozdělily jeho zemi po odchodu Španělů 28. února 1976. Alžírsko jim prý k tomu poskytne potřebné zbraně. Spojené státy sice dříve doporučily, aby tamních 75.000 obyvatel rozhodlo hlasováním o své budoucnosti, avšak nikdo nebral na toto doporučení ohled. Domorodé hnutí Polisario požaduje nezávislost své země a vyhlásilo existenci "Arabské demokratické republiky Sahary". Zdá se však, že Maroko a Mauretánie se už v této zemi natrvalo usadily a že drží situaci pevně v rukou.

Podle nejnovějších zpráv tisíce obyvatel Západní Sahary, včetně žen, dětí a starců, uprchlo do Alžírska, kde jsou usídleni v jedenácti táborech v území Tindouf a trpí velkou bídu. Mezinárodní Červený kříž sbírá příspěvky na zakoupení cisternových vozů pro přepravu pitné vody těmto lidem.

Polští věřící si dovedou svou víru a náboženství bránit

Polský kard. Wojtyla prohlásil, že zásadu svobody svědomí a vyznání je třeba vyložit do posledních důsledků. Pro tuto svobodu se vyslovily jak II. Vat. koncil a charta Spojených národů o lidských právech, tak i dokument nedávné konference v Helsinkách. Jde tedy o nezadatelné právo lidské osobnosti. Ale dodržuje se zásada neporušitelnosti i při jeho vykládání a uplatňování? Aby tomu tak skutečně bylo, je třeba zařídit veškerý společenský život v celém národě tak, aby se "shora" neudělovaly ve veřejném životě výsady nevěřícím a věřící aby nebyli odstrkováni do pozadí. Všichni přece tvoříme jediný polský národ — (zdůraznil kardinál) — A všichni chceme pomáhat při jeho výstavbě, protože všichni ho také milujeme. Vždyť je to vlast nás všech. Není spravedlivé jednat s polskými věřícími, kterých je obrovské množství, jako s občany druhé třídy jen proto, že věří v Boha. Na tomto způsobu jednání konec konců závisí, zda farnosti jako Bronowice, výšiny u Krzeslawi, anebo čtvrť pod Wawelem zůstanou bez kostela, zda věřící se budou moci účastnit mše sv. jen v blátě a pod širým nebem, poněvadž buď chybí stavební povolení anebo příslušná jednání se byrokraticky protahují. "O, moudří tohoto světa, kruté zlo pronásleduje Boží dítě" — v této naší staré liturgické písni se zračí hluboká pravda — řekl kard. Wojtyla. Víme, že Herodova krutost již minula. Ale kolik je jiných Herodů, kteří od té doby vešli do dějin. To pronásledované dítě je však i Pánem našich srdcí. Pronásledování, jemuž jsou jeho následovníci vystaveni, je spojuje ještě těsněji kolem něho, Boha a to je důkazem, že on je cesta, pravda a život. Nepřišel k lidem jako vladař v moci a slávě, ale jako dítě v jeslích a zemřel na kříži. Právě tím si však navěky získal i všechny ty, kdo hledají pravdu a věří v lásku.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

K. V. RAIS:

VNOUČE

Baráčník byl ohnut, celo měl svraštěno a jen chvilkami blesklo po chlapci.

"To jste hodný, že se taky na něj jdete podívat," pokračovala představená. "Kdyby to u nás bylo možná, řekla bych, aby zustal tady, ale mám těch starostí trochu mnoho — no, snad se po někdo ujme — snad ponocná —"

"Vezmu si ho k nám!" zachroptěl baráčník.

Představená radostně spráskla ruce.

"Vidíš, nepovídala jsem ti to?" obrátila se k muži; "však jsem já říkala, že není možná, aby se krev nepřihlásila!"

"Dobře děláte, strejce," přidával představený. "kdopak může za neštěstí, a je to přec jen váš hoch, jděte hledat Malivánky, nejsou široko daleko, a je to na něm vidět, že je z vás; máme ty peníze dávat cizímu, dáme je radši vám!"

"I však já ho uživiím," zabučel, a zdvihnuv hlavu, zadíval se na představeného a řekl měkce: "Jak jste mu teď říkali?"

"Váša — Váša —"

Staroch hleděl na hocha a pokyvoval; potom kolíbavě, a jako by nemohl, šoural se k němu, a vjev mu tvrdou rukou do vlasu, bzučel skoro šeptem: "Pujdeš se mnou — k bábě — už veká —"

Hoch se stočil a hlavu obrátil ke stěně.

"Ty neboj se, bláznku, vždyť je to dědeček, vidíš, že jsem ti povídala, že přijde? Teď hezky jdi s ním, tam budeš sám s babičkou, a když budeš chtít, přiběhneš k našim," hlučně rozprávěla představená a chlapce vyvedla doprostřed světnice. Baráčník loudal se za nimi a trochu se klepal.

"Já ho dovedu, maminko!" volal Ferdík.

"Není potřeba, odpoledne si k němu půjdete!"

A v té chvíli baráčník Malivánek vybíral ořechy z sosáku a opal je chlapci do štruksek; dělal to rychle, ale i neobratně, takže přitom až zčervenal.

"Tak pojď, Vášo, pojď —," šeptal a rty se mu třásly.

"Ušlik vám naši hoši přinesou," vyprovázela je představená.

"Máme po starosti — ještě teď pošlu po numerách cedulku!" smál se hospodář.

Když si Malivánek vedl vnouče domu do baráku, pletly se *mu nohy, jako by byl notně křtil Michala. Hoch*, oblečen do burnusku a na vlasaté černé hlavě maje čapku s prýmkem, jen vedle něho poklusával. Představeného děti běžely za nimi až k topolům.

Chalupník Škutina stál právě v chalupě u okna. Když souseda s *chlapcem* zahlédl, promnul si oči, skrčil se a hleděl všeck udiven.

Potom se rozchechtal, začal běhati po světnici, až se domáci divili, a zvolal: "Heleďte, ten žihavka si přeci vnouče — jakoby nic —," a hodiv čepici na hlavu, letěl z chalupy. Venku před zahrádkou strčil ruce do kapes a pozoroval děda s vnoučetem. Když byli nablizku, rozesmál se a křičel: "No vidíš, ty žihavko jedna, jak ti to — fifiří —," a jen se radostí prohýbal.

Tetka Malivánková, když hrkla petlice obecpaných dveří, právě zatápěla na oběd. Starý všoupnuv hocha do jizby, vstoupil za ním a zůstal stát. Trochu narovnal hřbet, zachrchlal, něco zablábolil, zaklepal rty a konečně vyhrknul: "Tak tady máš toho kluka skrčeného — toho Malivánka — tady ti ho vedu —"

Žena vyskočila jako mladice, jen se jí krátká modračka kolem bosých nohou zaplihotala.

"Matičko Boží!" vyjekla a spráskla ruce.

Sklonila se a upatě hleděla hochovi do bucatých snědých tváří. Ramena s ní počala chvět, svaly na krku se jí zatřásly a počala hlasitě plakat

Starý stál shrben, čelo měl staženo, oči sklopeny a na každou tvář mu tekla jediná slza.

Ale stály za to . . .

(KONEC)

Poznáváte tuto karikaturní tématiku? "*Chlapi, nikdo tam není, musíme si pomoct sami!*" — V srpnu r. 1968 po sovětské invazi Československa, v krátkém mezidobí svobody a zmatku v redakcích novin, objevil se karikaturní obrázek Blaníka bez pověstných svatováclavských rytířů na titulní straně jednoho čísla pražského Dikobrazu. Výrazně vyřizoval všemu lidu v Československu, že odnikud nemohou očekávat žádnou pomoc, že Amerika pro sovětskou okupaci Československa do války nepůjde — (ikdyž tehdy mohla vyvinout diplomatický tlak na Moskvu prostřednictvím situace ve Vietnamu) — a proto že oběma našim národům nezbývá nic jiného, než se pustit znovu do práce a svobodu si mozolně na okupantech vydupávat. — U příležitosti 41. mezinárodního eucharistického sjezdu ve Filadelfii letos v srpnu, náš exilní pokorný malíř Jiří Zavřel z Kalifornie nakreslil obrázek se stejnou tématikou: Chce nám tím říct: S uspořádáním naší sekce na kongresu budou také peněžní výlohy. Žádného velkého mecenáše tu v Americe my Češi nemáme — a tak nám nezbývá, než si pomoci sami: sbírat po krejcárku, po kapkách, aby se potřebných deset tisíc sehnalo. Své dary laskavě posílejte na hlavní úřadovnu Národního svazu českých katolíků:

2636 S. Central Park Avenue,
Chicago, Illinois 60623.

BOWLING

BLESSED AGNES PARISH
HOLY NAME SOCIETY
MEN'S BOWLING LEAGUE
Town Hall Lanes, Cicero, Ill.

Standings of March 23, 1976

Team	Points
Lawn Fence	36
Stepina Step Inn	32½
Lawndale Meat Products	31
Capitol Fed. Savings	30
Midwest Press	29½
Second Fed. Savings	29
Nemecek Tailors	28½
Noworul Chapels	27
Lawndale Standard Serv.	24½
Crawford Savings	12

Ústavodárné debaty v Ulsteru bezvýsledné

Belfast. — Před ústavodárným shromážděním v Belfastu skončily čtyřtýdenní diskuse o nové ústavě Ulsteru. Toto shromáždění mělo rozhodnout o nové vládní formě země, která by uspokojila zároveň protestantskou většinu i katolickou menšinu. Mezi oběma stranami však nedošlo k dohodě; protestantská Unionistická koalice totiž soustavně odmítá dělit se s katolíky o vládní moc. Čeká se, že v důsledku tohoto neúspěchu ústavodárných debat dojde v Irsku k nové akutní krizi.

MATEMATICKÝ KOUTEK

Odpověď na příklad č. 7 z minulého čísla:

Rozdíl mezi dělitelem a zbytkem je v každém z uvedených případů 2. Nejmenší společný násobek čísel 3, 4, 5 a 6 je 3 × 4 × 5 = 60. Odečteme-li 2, dostaneme 58, což je hledané číslo. Takových čísel je nekonečně mnoho. Další je

2 × 60 − 2 = 118,
3 × 60 − 2 = 178 atd.

Příklad č. 8:

Karel, Jožka a Ferda šli na výlet. Karel koupil 9 obložených žemlí, Jožka 6, Ferda zatím vyřizoval jiné věci. Žemle si rozdělili tak, že každý měl 5 žemlí. Ferda zaplatil $1.50. Jak se mají Karel s Jožkou o tyto peníze rozdělit?

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... **State** ..... **Zip** .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623

Společnost pro vědy a umění odbočka Chicago, Ill.

POZVÁNKA

K stému výročí úmrtí Františka Palackého pořádá chicagská odbočka Společnosti pro vědy a umění v Americe (SVU)

PŘEDNÁŠKOVÝ VEČER

v pátek 2. dubna 1976 v 7:00 hod. v "Crystal Room" restaurace "Stará Praha" (2. patro), 5928 W. Cermak Rd., Cicero, Ill.

Dr. František Schwarzenberg, profesor Loyola University, promluví na téma:

František Palacký a česká politika 19. století.

Dr. František Svejkovský, profesor University of Chicago, promluví na téma:

Literární počátky Františka Palackého.

Večeře (optional dinner) bude podávána přesně v 7:00 hod. Začátek přednáškového pořadu v 8:15 hod.

Těšíme se na Vaši účast a prosíme, abyste pozvali též své přátele. Ti, kdo nehodlají v restauraci večeřet, nechť přijdou přímo na přednáškový pořad v 8:15 hod.

Dr. Bedřich Kent-Šalanský, předseda
Božena Riedlová, tajemnice
2723 So. Austin Blvd.
Cicero, Ill. 60650
Tel. 652-5650

VOICE OF THE NATION

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

1850 — 1920

By JOSEPH CADA

(Continued from last issue)

The foundations and problems of New Prague and Hostyn were rather typical of the manner by which practically all Czech-American rural parishes were founded. By 1890 the latter possessed foundations strong enough to resist attacks of Czech non-Catholic elements upon the Faith and upon them and had strength to withstand the growing pains of intra-parish tensions. Their history henceforth was to be a continuation of building upon the past on the sturdy heritage which the pioneers handed down to the second and third generations. The growth and concern of either parish fairly well also represented the evolution and their counterparts in northern and southern areas of the United States. In the North, where liberalism and freethought throve, the course of spiritual life was truly dramatic. In the South, particularly Texas and Oklahoma, the more devout and less worldly branch of the Czech people, the Moravians, predominated and church life was less disturbed.

Czech-American pioneer rural churches and parishes before 1890 number forty-three They are listed in the following roll, according to date and place of their establishment:

1856 Mary, Queen of Rosary
Hostyn, Texas
1858 Saint Wenceslaus
Coopertown, Wisconsin
1858 Saint Wenceslaus
New Prague, Minnesota
1859 Sant Wenceslaus
Greenstreet, Wisconsin
1859 Saint Scholastica
Heidelberg, Minnesota
1859 Saint John Evangelist
Rock Creek, Missouri
1860 Nativity B. V. M.
Tisch Mills, Wisconsin
1860 Saint Wenceslaus
Spillville, Iowa
1863 Holy Rosary
Kewaunee, Wisconsin
1864 Saint John
Kewaunee, Wisconsin
1864 Saint Joseph
Carlton, Wisconsin
1865 Saint Lawrence
Franklin, Wisconsin
1866 Holy Trinity
Piercetown, Wisconsin
1866 Assumption B. V. M.
Reedsville, Wisconsin
1866 Assumption B. V. M.
Praha, Texas
1868 All Saints
Marak (Everest), Kansas
1872 Saint John Baptist
Fayetteville, Texas
1872 Saint Mary
Algoma, Wisconsin
1873 Saint Wenceslaus
La Crosse, Wisconsin
1874 Sacred Heart
Olean, Nebraska
1874 Saint Wenceslaus
Montpelier, Wisconsin
1874 Saint Joseph
Silver Lake, Minnesota
1875 Holy Trinity
Protivin, Iowa
1875 Saint John
Fort Atkinson, Iowa
1876 SS. Peter and Paul
Abie, Nebraska
1876 Saint Martin
West, Texas
1877 SS. Cyril and Method
Dubina, Texas
1878 Holy Trinity
Litomyšl, Minnesota
1878 Holy Trinity
Veseli, Minnesota
1878 SS. Cyril and Method
Plasi, Nebraska
1878 Saint Wenceslaus
Wahoo, Nebraska
1880 Saint Margaret
Hopkins, Minnesota
1881 Sacred Redeemer
Montgomery, Minnesota
1881 Saint Luke
Veseleyville, N. Dakota
1883 Saint Procopius
Ola, North Dakota
1885 Saint John
Weston, Nebraska
1885 Saint Wenceslaus
Verdigre, Nebraska
1886 Saint Adalbert
Wahpeton, North Dakota
1886 Immaculate Conception
Trebon, Minnesota
1887 St. John
Winona, Minnesota
1887 Saint Wenceslaus
Milladore, Wisconsin
1888 Saint Aloysius
Olivia, Minnesota
1888 Holy Trinity
Brainard, Nebraska

A more detailed view of rural parish life than the one presented in the instance of the churches at New Prague and Hostyn can be gleaned from vignettes found here and there in the periodical press and almanacs. These describe the nature of the responsibility assumed by the Czech-American rural folk in the promotion of religious matters rather accurately. They speak of the first rural churches as modest and temporary log, sod, or clapboard buildings, whose area was only large enough to accommodate a small congregation. The measurements of the church at Praha, Texas, in 1866 were 30 by 16 feet. That of the mission in Veseleyville, North Dakota, only 16 by 18 feet. In the treeless plains of Nebraska, Texas, and of the Dakotas churches were built of materials which the parishioners carried over considerable distances. In the erection of Praha's Assumption, oxen pulled carts with building materials for 150 miles and at that rate fetched but one load every three weeks.

The building up of a parish usually spanned a generation before buildings and grounds were completely secured. Since money was scarce, the usual building funds for most churches consisted of grants of land contributed by parishioners for the site of the churchyard, school, church, and parsonage. As the land grew in value, it produced money for necessary expansion. In Veseli, Minnesota, to cite a case, enough of the fifty acres donated by the parishioners in 1870 were sold at a public auction to build a school for $1500 eleven years later. Labor also was generously contributed to the needs of the rural parish. At Brainard, Nebraska, the first church was entirely the product of the skills of its members.

Sometimes early Czech parishes enjoyed the support and cooperation of non-Czech Catholics and Protestants. Saint Stanislaus, founded when Saint Paul was scarcely more than a frontier post, began as a Czech and Polish parish. Saints Peter and Paul at Abie, Nebraska, owed its initiation to a gift of land by a German Lutheran. In Cedar Hill, not far from Abie, a mixed, though predominantly Bohemian congregation, according to Father Kočárník's memoirs, received a generous donation of land from a wealthy Episcopalian. In 1873 Bishop Michael Heiss gave $3100 of his funds to the building of Saint Wenceslaus at La Crosse, Wisconsin, and two years later paid off a substantial mortgage. In Texas the Moravians founded parishes cooperatively with the Germans, even though they ran the risk of losing control over them. Finally, extremely indigent localities sought donations by appealing to the missionary spirit of the readers of Bohemian Catholic newspapers, chiefly the "Voice" (Hlas) of Saint Louis.

The most disturbing aspect in the life of the first rural parishes was the all too frequent change in the ministration and in the management of affairs. During a score of years an average church might receive the services of an unusual number of priests. A chance selection, to illustrate this situation so prevalent in the early years, is that of Saint Scholastica in Heidelberg, Minnesota. From its foundation in 1859 to 1897 twelve different clergymen functioned in it as missionaries on regular visits or as resident pastors. Their sojourn varied from a few months to several years. Such repeated changes of administration gave scarcely any opportunity to long range planning and ruffled the progress of the parish with each new appointment. The principal reason for frequent replacements in the clergy hinged largely on the dearth of Czech speaking priests. Bishops were forced to appoint Germans or Poles to Bohemian churches. The settlers, jealous of their nationality, allowed their love of the ethnic to color their attitudes towards clergy not of their national group.

So it came to pass, that the fate of a non-Czech missionary or pastor would not always be a happy one. Such tensions eventually resulted in a spiritual and physical stagnation, which only an arrival of an energetic Czech priest could remedy. To raise Saint Schalostica's at Heidelberg from complete vegetation such a resolute and imaginative personality appeared in Father Alphonse Kotouč who by precept, generous personal donations, exhortation, and long tenure of office rehabilitated the parish. Fortunately, for Czech Catholicism after 1890, a large number of parishes was given to newly ordained clergy able to speak Czech and to act in the inspired and resolute manner of Father Kotouč.

HOW CZECH URBAN PARISHES WERE FOUNDED

The city parishes had their own manner of development. The organization of Saint John's parish in Saint Louis was made in 1854, when the recently arrived Czechs received a parcel of land at Soulard and Eleventh Street from a local French priest. During 1854 and 1855 they built on it a parsonage and a structure intended to serve as a church and school. Since only a few hundred Czechs lived in the city, it may be assumed that the parish raising occupied practically every one in the community. By the same token the progress and successful operation of the parish depended upon a continuous cooperation and understanding among the Bohemians. About the time that the church was in building, however, a group of Saint Louis Bohemians established an independent fraternal "burial society" which promoted a doctrine concerning the "spiritual emancipation of man." The idea of spiritual independence planted by the society was condoned by certain conditions subsequently prevailing at Saint John's.

The new church did not prosper financially, for its parishioners were reluctant to assume their responsibilities towards it. Their pastor, Father Lipowský, moreover, was not suited for the task of administration under existing circumstances. Of aristocratic extraction, he found "the collection of funds for the payment of the church too plebeian an employment." Tiring of his pastorate, he resigned after serving the parish for a little more than a year. His successor, Father Francis Trojan, according to the parish chronicler, "failed to understand the nature of his people," and his presence in the parish generated a "continuous round of quarrel and recrimination between himself and the faithful." The result was that the latter stopped sending their children to the parish school and forced it to close. It was but natural that some of the former parishioners should join the spiritually independent now organized in the "Czech-Slav Benevolent Society." Finally, Father Trojan was removed in 1864. The people were then without a priest for a year and one-half, during which time the church was closed.

The fortunes of Saint John's during the first ten years of its existence illustrated the difficulties with which the churches in Czech-American urban communities had to struggle. Fundamentally, these troubles rose out of a concatenation of elements, such as, the mental and physical incapacity of the immigrant to deal competently with a novel situation confronting him, the absence of adequate spiritual leadership, and the seductive appeal of freethought to which the anti-clerical 1848ers gave a tone of validity by identifying it with the pragmatic character of the young, progressive, and self-reliant America.

The religious crisis in Saint Louis was serious but not quite as harmful in its ramifications to the cause of Faith in the Bohemian settlement as the difficulties which broke out in Chicago's Saint Wenceslaus parish during the 1870's.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

41st International Eucharistic Congress
Czech Committee

Chestnut Hill College
Chestnut Hill, Pa. 19118

Dear Members of National Czech Committee:

As you can see from the cartoon by our Czech painter Jiří Zavřel, I, as your chairman, was sent to the mountain Blanik to ask their knights to help us and was surprised to find nobody there. I came back with the conviction that "we have to help oursleves by self-reliance alone!" The cartoon is actually very expressive of our situation.

I would again ask your kindness to cooperate with us promptly and efficiently by extending to us your moral and financial support to make our Czech participation in the Congress impressive, successful and representative so that we could be proud of it.

We are sending you minutes of our executive meeting held here on March 14, 1976, for you to see what has been accomplished and what should be done promptly.

We are requesting again that you try to unite yourselves in local and district committees, to insure your participation in the Congress in the form of a delegation or of help. We are sending you information about *traveling, housing, hospitality,* etc. In this matter, you will start with your local travel agency and your diocesan representative, who contacts the Central Office of the Congress and our Subcommittee will help expedite your concrete requests.

Since our Czech participation is also a matter of national prestige, our demand for delegations in national costmues (girls, ladies, boys, men) is urgent. Everyone who has a national costume (kraj), bring it and show it in parades and processions in Philadelphia.

All other details are in the enclosed minutes, I remain.

Sincerely,
Ludvik Nemec,
Chairman.

* * *

MINUTES

of the Executive Committee Meeting, held at 3:00 p.m. in the Dictionary Room at Mt. St. Joseph Convent, Chestnut Hill, Pa., on March 14, 1976.

Purpose: (a) to review what has been accomplished and (b) to see what should be done promptly.

Present: Fr. L. Nemec, Mr. Joseph Sukany, Mr. and Mrs. Antonin Neumann, Mrs. Carmen Mayer, Mrs. Agnes Giampietro, and Sister Grace Catharine Herron, S.S.J., who recorded these minutes, to be sent to all members of the Czech National Committee.

Program of the meeting: Sister Grace Catharine, Secretary to the Committee, reported that all letters, requests for information and communications concerning our programs were answered — in all during the past month about three hundred.

Father Nemec moderated the meeting in regard to our (a) religious and (b) cultural part.

(a) As reported last time, our **religious program** is near completion. Czech liturgy will be held on Saturday, August 7, 1976, starting at 10:30 a.m. with Czech songs, at 11:00 a.m. welcoming address by His Excellency Most Reverend George J. Biskup, Archbishop of Indianapolis, a member of our National Committee. The Pontifical Czech Mass will be celebrated by His Excellency, Most Reverend John L. Morkovsky of Houston, Texas, assisted by and concelebrated with other Prelates, Monsignors, priests, brothers and liturgy personnel. There will be (so far) about 30 concelebrants: Archbishop Biskup with his chaplains, Rev. Peter Esterka (of St. Paul) and Rev. Alois J. Zachar (of Walford, Iowa); Abbot Thomas Havlik of St. Procopius Abbey with his chaplains, Rev. Charles Kolek (Chicago) and Joseph A. Sach (Burlington, Ont.); Papal Prelates, Peter Lekavy of North Dakota, Francis Planner of Rome; Monsignors Alois Morkovsky, John J. Hanacek, Jaroslav Skarvada, Jaroslav Polc, dean John J. Andel, and priests: Jaroslav Popelka, L. Nemec, Alois Vyoral, Richard P. Grimmel, Francis A. Novak, James J. Pavlik, Ladislav Brydl, Wenceslaus A. Uhlir, Felix A. Yanish, Thomas J. McPartland, Joseph Oppitz, Vojtech Vit, and others — number still very incomplete.

Four altar boys in national costume (two from New York City and two from Endicott), ushers and six pairs of bearers of sacrificial offerings are planned, also to be in their national outfits.

Liturgical booklet (3000) will be printed by the end of June and then sent to all members.

Assistants are: first reader Mrs. Mildred Janda; second reader, Mr. Amos Pavlik; reader of Gospel, Rt. Rev. Abbot Thomas Havlik; commentator, Mr. Vaclav Hyvnar; reader of prayers of faithful, Czech poet Joseph Tomanek; Father Alois Vyoral, director of the Liturgical booklet, and Father Nemec as director of Liturgical event, ex officio responsible for all Czech religious program and liturgy. Availability of liturgical vestments in St. Peter's Church for concelebrants is assured. A complete and precise order of procedings and index of names of concelebrants and functionaries will appear in the liturgical booklet.

In appreciation of this, the local Czech Committee will host all the Czech participants and their friends with refreshments, and a buffet dinner for all the clergy and assisting personnel of the liturgy. It was decided to rent the Slovak Hall about two blocks from St. Peter's Church, where all Czechs will nejoy their day from about 1:00 p.m. to 6:00 p.m., after the Czech liturgy. Drinks, beer, music and band will also be at hand. Mr. Joseph Sukany is responsible for this arrangement by providing the hall, catering services and partial volunteers' services. The hall is air-conditioned and well spaced, so that nearly all Czechs can be accommodated.

We are concerned about Czech attendance; as of now the only completely organized delegation is assured from **Endicott** (about 110 persons) due to the efforts of the John Sochor Travel Service. This delegation arrives Friday, August 6, and returns Sunday night, August 8, at the end of the Congress. The **Chicago** area is preparing a great delegation (Father Kolek). Father Vyoral will bring his delegation by several buses from **New York City** area. **Cleveland** is preparing a sizable delegation. **Washington, D.C.** area will have a delegation. **Connecticut** area (Hartford) is planning a delegation. **Los Angeles** area will be represented by delegates (Fr. Popelka), likewise **Colorado** (Dr. Hradil). Still too quiet is **Texas**, from where no delegations have yet been announced. Very silent is **Nebraska**, where there are numerous Czechs. Silent, too, is **Canada** from where we hope to have some large delegations with national costumes — and as yet we have not heard from these groups. We would urge all these groups to begin their preparations now and negotiate with their Diocesan representative for the Congress and Diocesan Travel Agency, which will contact the Central Office in Philadelphia. Our Committee here can expedite petitions once informed. **Our national prestige calls for large delegations with great colors, and it is up to a concerted effort from all of us to make Czech participation meaningful.**

National costumes are important to express our national identity in a most telling way. These will be used in all ethnic events, public parades and processions and in national Divine liturgy. To follow regulations, each National Heritage group has to have: (1) a national flag; (2) a group (6 to 20 persons) in national dress to march at the beginning of parade as an international honor guard; (3) any groups that are connected with National Churches will be incorporated into national structure; (4) one person to be deisgnated as Parade Director. Band is to be used only in parades.

National costumes are needed especially in the following: **Sunday**, Aug. 1st. Civic reception 6:00 p.m., parade from Independence Mall to Logan Circle (Municipal Bldg., Market Street to Parkway). 8:00 p.m., the Eucharistic Procession from Cathedral to Art Museum (Parkway).

Tuesday, Aug. 3rd, 8:00 p.m., Eucharistic Celebration for the Fullness of Freedom and Justice at Veterans Stadium.

Saturday, Aug. 7th, at 10:30 a.m. for Czech Pontifical Mass at St. Peter's Church, Fifth Street and Girard Avenue; 7:00 p.m. for Eucharistic Procession which will wind through Roosevelt Park from Veterans Stadium to the Spectrum.

Sunday, Aug. 8th, 4:00 p.m. Procession of the Nations and States from Spectrum to JFK Stadium, and 5:00 p.m. Statio mundi in JFK Stadium.

It is necessary to realize that Czech participation should be especially well represented in view of the fact that there will be 32 various nationalities showing their best. Czechs cannot afford to be mediocre or negligent in this great competition. It would be wise that certain districts or cities divide among themselves their arrival to take part in the special events.

b. **The cultural Program.** The Civic Center has been reserved from Monday, July 26, through August 8th. Expositions will be from July 30 to August 7, every day from 9:00 a.m. to 9:00 p.m. Czechs will have three booths, 10x30x8' — two for the Czech Committee and one for St. Procopius Abbey, Lisle, Ill. Father Charles Kolek, O.S.B., (of Chicago) and Miss Agnes Soukup are responsible for one booth. The Czech Committee will pay $150 for the reservation. Mr. Joseph Sukany will pay this amount to the Central Office. We are fortunate that we found in Mr. Jaroslav Frimml a generous helper, who is giving us free burlap enough for all these booths.

We have now two artists working on our project, namely Miss Alena Pokorna of Chicago, who will supply artististic elaboration of our Saints, while Mr. Jiri Zavrel of Los Angeles is working on: Hussites, the prophet Jeremiah, saintly Czech women and composition of corporate Czech Heaven. Ing. Vladimir Richter of Chicago excused himself because of illness and preoccupation with other tasks. Msgr. Lekavy of North Dakota is preparing heroes - bishops of the contemporary Church in Czechoslovakia through his photographer. Discalced Carmelite Sisters in Philadelphia are working on the Infant of Prague statue.

Exposition of Dvornik's, Nemec's and Velehrad's books are ready. We will also have some cultural items which Msgr. Alois Morkovsky is preparing and some which Mr. Amos Pavlik of Texas sent to us. Father Kolek will supply exhibits for the third booth (St. Procopius Abbey). We will also have two or three mannequins in our booths, namely a girl in a Kyjov costume, and another in Uherské Hradiště costume, praying before the Infant, while a young man in a Radiškovice costume is waiting for them. We desire to have as guardians of our booths girls in national costumes, and let us hope that we will succeed! This will give additional flavor of Folklore to the atmosphere!

Careful preparations for the programs should be done without delay with full dedication. Especially travel, housing accommodations, etc. should be in the process through pertinent agencies. Every Diocesan office has a special agency for the Congress with all the proper information you need. We need desperately (a) cooperation of all Czech parishes, (b) freely organized collections, (c) moral and financial support of all National Czech and Moravian organizations, and (d) we look forward to any help from all communities and individuals. Our Czech participation in this Eucharistic Congress is so serious that no Czech, Bohemian or Moravian, should be excused by letting this opportunity be lost. Our National prestige and rich religious and cultural traditions dictate that we all make this participation a great success. And it will be only if all, individually and collectively, help! Let it be!

TICKET PROCEDURE

41ST INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS

All Congress sponsored events will require a ticket for admission. Tickets for ALL Liturgical events are free; however, there is a nominal fee for all PERFORMING ART and CONFERENCE/EXHIBIT tickets.

Tickets will be available through an order brochure which will be sent to the various Diocesan Coordinators, Travel Agents and Coordinators of Pilgrim Groups. Order Forms became available in March 1976.

Order forms must be filled in by each individual or family requesting tickets. Coordinators are urged to act as a pooling agent for their groups. By collecting order forms and batching them for their group and forwarding them to the Ticket Bureau. This will insure that members of each group will be seated in the same general area at the various events.

Seating in the major sites (e.g. Stadiums, etc.) will be by ticket carrying specific seat number assignment. In the various churches and the Cathedral, tickets will carry row or pew assigimet only.

Supplies of tickets will be scarce, consequently, allocations will be made by diocese and country based on each one's percentage of Catholic population. The allocation will be adjusted as demand dictates, based on incoming requests. Requests will be handled on a first come - first serve basis. Blocks of tickets will be given to each leader of the verious heritage groups for their particular event. The leaders may distribute these tickets at their own discretion. A percentage of tickets will be retained by the Ticket Bureau to distribute to any incoming requests by mail.

(Turn to page 16)

Sister Adalberta Janda, O.S.B., Died

One of the oldest members of the Benedictine Convent of the Sacred Heart at Lisle, Illinois, Sister Adalberta Janda, O.S.B., died Sunday, March 21.

She was born in St. Procopius parish, Chicago, Ill., where she attended parochial school and later entered Sacred Heart Convent, then located near St. Vitus Church on the west side of Chicago. After candidacy and scholastic preparation, she pronounced her vows. She was assigned to schools in Chicago and suburbs, Holy Mount in Cicero, Maria Celie, Berwyn, and to Assumption at South Omaha, Nebraska, teaching over half a century. Her last years were spent at Sacred Heart Convent, Lisle, Illinois.

Mass of the Resurrection was Wednesday and burial in St. Scholastica cemetery near the convent.

Grieving her demise are her sisters, Mrs. Anna Valek and Mrs. Lillian Rezab, a brother, Dr. Charles Janda, nieces, nephews, and many friends.

St. Procopius Court Annual Egg Hunt

The annual Egg Hunt for the Rangers of St. Procopius Court, No. 443, Catholic Order of Foresters, will be held on Sunday, April 11, starting at 1:00 p.m., at the shelter of McCormick Woods Forest Preserve, 1st Avenue (east side) just north of 31st Street in Brookfield, Ill. It will be in the spirit of a Spring Picnic and all Forester members are also welcome to attend.

Two wood-burning fireplaces in the spacious shelter will be kept going to keep the youngsters and others warm if the weather in the woods turns out on the chilly side. Hot coffee and other refreshments will be provided by the committee in charge to all C.O.F. members at no cost to them. All Rangers (juvenile members) will receive prizes based upon the success of their egg-hunting.

As April 11 is also the annual Communion Sunday of the Associated Czech Courts of the Catholic Order of Foresters at the 9 a.m. Mass at St. Ludmilla church in Chicago, it will be a special day for Catholic Forester fraternalism.

OBITUARIES

Harry J. Turek, husband of Marie (née Kamer), father of four, grandfather of six, brother of Rosella Tarrant. Funeral Wednesday, March 24, from SS. Cyril and Methodius church, Chicago. Interment St. Mary cemetery.

Edward R. Sestak, husband of the late Josephine (née Tomanek), father of two, grandfather of six, great-grandfather of one, brother of George (Emily) Sestak. Funeral Monday, March 22, from St. Pius X church, Stickney, Ill. Interment Queen of Heaven cemetery. Charter member of Pilsen Post, No. 825, American Legion. Formerly of St. Procopius parish, Chicago.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

Members of Congress For Peace Through Law

Once in a while in order to "Look Ahead" it is necessary to "look behind." Today, look back to August 30, 1966. A private luncheon was held in the nation's capitol attended by Senators Jacob Javits, Clark, McGovern, House Members Fraser and Fulton and Joan McKinney of the World Federalist movement. During this luncheon, the idea of forming a joint action group in Congress to coordinate interest in world peace through world law was suggested. One month later an organization called MCPL opened an office a couple of blocks from the Capitol in Washington.

Purposes of MCPL

The purposes of this new organization as published in the Public Affairs Organizations section of the Encyclopedia of Associations are: ". . . to coordinate congressional concern for world peace into specific action for development of international cooperation, to work for a strengthened United Nations and other steps necessary for achievement of general and complete disarmament under enforceable world law."

From that day in 1966, this bipartisan organization within the organization of the United States Congress appears to have been quite effective in achieving specific goals.

Successes of MCPL

One of the first objectives of this neophite organization was to end U.S. participation in the Vietnam War. Victory, success or failure did not appear to be a consideration . . . just get out. This group sponsored the Amendment to end U.S. participation in Southeast Asia. It took until 1973 . . . but they achieved their goal.

Another early objective was the improvement and normalization of relations with Peking. There are many Americans who still believe that getting in bed with the Chinese Communists was just about as helpful to China as opening the U.S. Treasury of money, food, machinery and technology was in the Soviet Union. Time will surely give us a definitive answer to that one.

A third and pressing objective of this organization within an organization was cutting the defense budget of the United States. Separate and apart from the regular committees of the Senate and the House, MCPL conducted its own research and made its own presentations . . . some of them to the public. The defense budgets have been reduced until the United States has taken second place to the military power of the Soviet Union.

More foreign aid to Communists countries was another objective, as was the utopian dream of total and complete disarmament in a world ruled by international law.

Privately Financed . . . Secret Membership List

The MCPL was begun with a donation of $10,000 and is financed by private, individual gifts. Its budget for 1971 had grown to a quarter-million dollars and its membership has grown to about 127 members who chiefly describe themselves as "liberal" and "rebels." There is a full-time staff of at least eight professional full and part time employees located in an office at 201 Massachusetts Ave, N.W., Suite 210, Washington, D.C. MCPL has published a list of its officers and steering committee, but has not made public a formal membership list. The reason, according to one member, "It might involve too much time explaining that MCPL is not some kind of radical or slightly questionable peace group."

Some of its conferences have been paid for by the Fund for New Priorities in America, and the Committee for a Vote on the War.

Members Sponsor "Declaration of Interdependence"

Recently 10 members of Congress journeyed to Philadelphia to sign a new "Declaration of Interdependence" for themselves and 114 of their fellow members of Congress. That document, among other things calls for: "one global community, dependent on one body of resources, bound together by ties of common humanity and associated in a common adventure on the planet earth." It asserts that "to establish a new world order of compassion, justice and security, it is essential that mankind free itself from the limitations of national prejudice . . . that all people are part of one global community."

These people are exercising their rights as American citizens to destroy the Constitution of the United States and to put America at the mercy of the World Court and a *World government. What are the rest of us going to do? Is* America ready to be fully controlled by such a selfish group as now largely controls the UN?

David Stasa, Ph.D.:

A Comparative Study of the Detroit and St. Louis Sokols' Efforts to Preserve Czech Culture Since World War II

In an article published in 1934 Joseph Roucek raised strong doubts concerning the viability of Czech organizations including the Sokols. In part, this disseration is a re-examination of the Roucek thesis.

In 1965 the St. Louis Sokols in conjunction with the CSA and JCD members moved into a new hall at 4690 Lansdowne in St. Louis. The Sokols in Detroit moved into their new hall in Dearborn Heights, to the accompaniment of Czech music, on New Year's Eve of 1966. These building ventures in the mid-60s bespeak of activity not atrophy. The causes for and the nature of this activity provide an interesting insight into Czech-American ethnic consciousness in the mid-1970s.

Birthplace of the American Sokols in 1865, St. Louis has historical claim to other firsts in Czech-American history, viz., birthplace of both the first Czech-American Catholic church in 1854 and the birthplace also in 1854 of ČSPS, the mother of the free-thought organizations. The major divisive issue in Czech-American history in the latter nineteenth century was religion. This resulted in the development of separate institutions existing in the same Czech community.

The free-thought element, which represented approximately fifty percent of the Czech community, founded many fraternal organizations. In addition to being ethnic insurance organizations, the free-thought organizations were usually characterized by the embodiment of a rationalist philosophy and/or anti-Catholicism.

Somewhat of a bridge between the free-thought organizations and the Catholics were the Sokols, a gymnastic organization modeled on the philosophy of Dr. Miroslav Tyrš of Bohemia. Although most of the American Sokol units were peopled by the free-thought Czechs, the religious barriers dividing the Czechs were most easily submerged in the Sokol organization.

Since World War II many of the historical antagonisms dividing the Czech community have perforce been buried. Dwindling interest in maintaining a Czech identity necessitated the co-operation of the remnant interested in ethnicity. Crucial decisions were forced on the Detroit Sokols by urban change; the St. Louis Czechs lost their hall because of Interstate 55. Thus in the early 60s both units decided to build new halls. That decision resulted in a revitalization of the Czech communities in both cities.

An analysis of the mechanics of this revitalization is the crux of this study. Specific attention is given to the cultural manifestations of the St. Louis and Detroit Sokol communities. The centrality of the family, the role of gymnastics, the status of folk music, and the efforts at language preservation are still eliciting sufficient support to defy Roucek's jeremiads. The strongest rebuff of the Roucek thesis is, however, told by the Sokol members in a three-page questionnaire which was designed to measure levels of Czech ethnic identification. The questionnaire results were buttressed by interviews conducted with thirty plus Sokol members in each unit. This dissertation is not only about the St. Louis and Detroit Sokols but figuratively was written by them.

41st INTERNATIONAL

(Continued from Page 15)

At the start of each event, after all ticket bearing persons have been seated, the doors will be opened to any and all non-ticket bearing persons to come in until the facility is filled to capacity allowed by fire and safety codes.

Also, the Ticket Bureau will function as a mail order house during the weeks prior to the Congress. Afterward and during the week of the Congress the Ticket Bureau will establish ticket offices where pilgrims may purchase or procure tickets to the various events while supply lasts.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500